ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **235**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 5496.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ νόμου 5496 τοῦ 1932 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦμεν εἰς ἐνιαῖον κείμενον τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον διὰ νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων εἰς ἓν κειμενον ἔχον οὕτως :

Α'. ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Σκοπὸς—Ἀκτημοσύνη.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐπὶ σκοπῷ γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

2. Ἀκτήμονες κατὰ τὸν παρόντα νόμον καλλιεργηταὶ νοοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες ἀνεπαρκῆ γεωργικὴν ἰδιοκτησίαν. οὐχὶ δὲ καὶ ὅσοι καλλιεργηταὶ ἔχουν ἐπαρκῆ κινητὴν ἢ ἀκίνητον ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν.

Ἀπαλλοτριωτέα ὁλοκληρωτικῶς.

Ἄρθρον 2.

Ὑπόκεινται εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ παραχώρησιν.

α') Τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Μονὰς, τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα κτήματα ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, εἴδους γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ καλλιεργητικῆς σχέσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδαφ. 1α, 7 καὶ 8, τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί). Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται καὶ τὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους περιελθὸν κατὰ τὸν νόμον 2052 ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτουτῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τῶν δημοσίων γαιῶν.

β') Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς οἰκημάτων, αἱ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παλαιότερον κρατοῦσα σχέσις τῆς μορτῆς ἢ τοῦ ἀντισπόρου ἀντικατεστάθη διὰ μισθώματος εἰς χρῆμα, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δυνάμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκτάσεις ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδαφ. 1α, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος (φυτεῖαι,δάση, βοσκαί).

γ') Τα ἀγροκτήματα καὶ τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁλότητος τῶν ἀποκαθισταμένων χρήσιμα κτίρια ἰδιοκτητῶν, μὴ ἐπιμελουμένων αὐτοπροσώπως τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς συνήθους διαμονῆς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκτάσεις ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

σ') Ὑπὲρ αὐτοπροσώπως καὶ μὴ καλλιεργούντων ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α') Αἱ αὐτοπροσωπως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργούμεναι γαῖαι. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μόνον ἐὰν δυσχεραίνεται ἡ διανομὴ δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι καὶ αὗται, ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν τούτων παραχωρεῖται ἔκτασις ἴσης ἀξίας, εἰ δυνατὸν δὲ, τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν, ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ τμήματι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ πρὸ πάσης διανομῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καλλιεργητάς.

β') Αἱ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν, μετ'ἐκτάσεως ἴσης πρὸς ἕνα πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀγροκτήματος καὶ τὸ πολὺ μέχρι τριῶν κλήρων, δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας τούτου, κειμένης δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν παρά τινι τῶν κατοικιῶν, εἰς ἣν ἔκτασιν δὲν συνυπολογίζεται ὁ περὶ τὴν κατοικίαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατεχόμενος μὴ καλλιεργήσιμος χῶρος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία στρέμματα.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, βάσει προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐκτάσεις θὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τυχὸν διαθεσίμους κλήρους τοῦ κτήματος ἢ ἄλλων γαιῶν τελουσῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

γ') Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β' κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν. Εἰς πλείονας ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτήτας καταλείπεται προσαύξησις, ἐπὶ πλέον τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου δι' ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην, τὸ δὲ σύνολον τῶν οὕτω ἐξαιρουμένων προσέτι κλήρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο.

δ') Ἀγροτικὰ κτήματα, κείμενα εἰς κεφαλοχώρια, ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τὸν νομὸν Ἄρτης, τὴν Ἤπειρον, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἑκατὸν στρεμμάτων, καὶ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μὴ ἔχοντας ἑτέραν γαιοκτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα καλλιεργοῦνται κολληγικῶς καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰς αὐτὸ καλλιεργούντων εἰς γειτονικὸν κτῆμα.

2. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς γεωπόνους, ἀποφοίτους γεωργικῶν σχολῶν, ἐξαιρεῖται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, ἣν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ αὐτοκαλλιεργήσωσιν ὑποδειγματικῶς.

3. Εἰς συνιδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, παθόντας κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ἐφεδρικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου καὶ κριθέντας ἀνικάνους ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης πρὸς πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν στρατοῦ, ἀφίεται ἐκ

τῶν ἀγροκτημάτων τούτων ἔκτασις ἴση πρὸς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ ἐν ἑνὶ μόνον κτήματι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτῶν καταδίκη ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ἢ λιποταξίᾳ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύνανται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος νὰ ἀφεθοῦν πλείονες τῶν δύο τοιούτων κλῆροι δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 3 ἰσχύει ἐπὶ μόνων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδικασθησομένων ἀγροκτημάτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπ' ἰδιοκτητῶν πλειόνων ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐξαιρέσεις χωροῦσιν ἐφ' ἑνὸς μόνου κτήματος, ὁριζομένου διὰ δηλώσεως τῶν ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῶν λοιπῶν ἀπαλλοτριουμένων ὁλικῶς.

2. Ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἀπράκτου μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ δὲ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τὸ κτῆμα ἐκλέγεται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ὁμοίως πλειόνων ἀγροκτημάτων, ὧν τινα δὲν ἀπαλλοτριοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐξαιρέσεις ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεων ὡς κατωτάτων ὁρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου (μονάκιον) καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραμένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλο κτίριον ἐξαιρούμενον κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπου ἰδίᾳ ἐλλείπουν διδακτήρια.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαλλοτριοῦνται οἰκήματα τοῦ ἰδιοκτήτου ἐξαιρούμενα κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ διὰ ταῦτα ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὴν ἀξίαν, ἣν ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

β΄) Φυτεῖαι, οἰκόπεδα, βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται:

α΄) Αἱ ἀμπελῶδεις ἢ δενδρῶδεις συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι, αἱ μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1924 γενόμεναι ἀνήκουσαι, εἴτε εἰς φυσικά, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν φυτεῖαι, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων, κείμεναι ἐντὸς ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος, καὶ περιελθοῦσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἀγοραστήν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ, ἀπηλλοτριώθησαν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τρίτου, χωρεῖ ἐπανεκδίκασις περὶ αὐτῶν, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων. ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

β΄) Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συνοικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα ἐκτὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων ἢ ἀντισπορέων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

γ΄) Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος, πλὴν τῶν μικρῶν ὑδρομύλων τοῦ κτήματος.

γ΄) Βοσκαί.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι οἱασδήποτε καλλιεργείας ἐκτάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων παρακολουθήματα (ποδιές, γεννολείβαδα), ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων. Τὰ παρακολουθήματα ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξαιρουμένην ἔκτασιν δυναμένων νὰ βοσκήσωσι ζώων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἢ τῶν γειτονικῶν τοιούτων ἡ ἔκτασις τῆς κοινῆς βοσκῆς μέχρις εἴκοσι πέντε προβάτων κατὰ κληροῦχον.

δ΄) Δάση.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως τὰ δάση, ἐκτὸς ἂν μικραὶ δασικαὶ ἐκτάσεις παρεμβάλλονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν.

2. Διατηροῦνται οὐχ ἧττον ἐν ἰσχύϊ τὰ κεκτημένα τυχὸν δικαιώματα τῶν χωρικῶν πρὸς ξύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δάσους, ὡς καὶ τὰ πρὸς βοσκὴν τῆς συνήθους κτηνοτροφίας των, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της δύναται ὑπαρχούσης ἀνάγκης νὰ συστήσῃ δουλείαν ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληρούχων χρῆσιν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐκχερσώσεως δασωδῶν ἐκτάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ καλλιέργειαν ὑπ' αὐτῶν.

4. Ἀπαλλοτριωθεῖσαι πεδιναὶ ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ χαρακτηρισθεῖσαι δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, δύνανται νὰ ἐκχερσωθοῦν ὑπὸ τῶν ἀποκαταστασθέντων κληρούχων ἄνευ ἀδείας τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐλαιῶνες ἐξημερωθέντες ἢ ἐξημερούμενοι, ἀνήκοντες δὲ εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὁ παρὼν νόμος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς βοσκήν.

ε΄) Γεωργοκτηνοτροφικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς ἃς περιφερείας κατὰ τὰς τοπικὰς συνθήκας ἐπικρατεῖ σύστημα μικτῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κτηνοτροφίας χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας βουνώδεις καὶ μὴ ἐκτάσεις, καὶ παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς δημιουργίαν γεωργοκτηνοτροφικοῦ κλήρου ἀναπληρουμένης τῆς ἀνεπαρκοῦς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως διὰ διπλασίας τοὐλάχιστον ἐκτάσεως βουνώδους.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συναποκαθίστανται μετὰ τῶν γεωργοκτηνοτρόφων καὶ ἀριθμὸς κτηνοτρόφων γεννηθέντων ἐν τῷ κτήματι, ἀναλόγως τῆς ἐπαρκείας τῶν ἐκτάσεων τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 10.

1. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοεῖται πᾶσα μὴ ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ ἢ ἐνοικίῳ κατατεμνομένη καλλιέργεια ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου γινομένη διὰ μισθωτῶν

ἐργατῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, ἢ δι' ἐκμισθώσεως εἰς τρίτον αὐτοκαλλιεργοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους.

2. Ὁρίζοντες αὐτοκαλλιεργούμενον κτῆμα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ νοοῦμεν τοῦτο ὡς τοιοῦτον μόνον κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἀναφερομένῳ ὁρισμῷ καλλιεργουμένας ἐκτάσεις του καὶ τὰς ἀγραναπαύσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων γεωργῶν ὑπόκεινται καὶ αὗται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν ἐξαιρεῖται τὸ ἐν τρίτον τῆς αὐτοκαλλιεργουμένης ἐκτάσεως, μὴ δυνάμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰ δισχίλια στρέμματα οὐδὲ νὰ εἶναι κατώτερον τῶν πεντακοσίων στρεμμάτων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων τὸ παραμένον ἀναπαλλοτρίωτον τμῆμα δύναται νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἐφόσον ἐπ' αὐτοῦ δι' εἰδικῆς συμβάσεως πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ γεωργικὴ βιομηχανία κοινῆς ὠφελείας.

3. Εἰς ἰδιοκτήτας κεκτημένους πλείονα αὐτοκαλλιεργούμενα κτήματα ἡ ἐξαίρεσις χωρεῖ ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ δι' ἀνεκκλήτου δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐξαιρεῖται κατὰ προσαύξησιν ἔκτασις γαιῶν ἰσουμένη πρὸς τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐξαιρεσίμου ἐκ τοῦ ἑνός, μετὰ πασῶν τῶν ἐγκαταστάσεών του.

4. Περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφ. 2 ἀποκλείει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐπὶ κτήματος μὴ αὐτοκαλλιεργουμένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ γαιῶν, τὰς οἱ ἰδιοκτῆται παρέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν κολλήγων, μὴ δυνηθέντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐξ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων ἐξαιρούμεναι κατὰ τὸ παρὸν ἐκτάσεις δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, ὁ δ' Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν διατήρησιν αὐτῶν καὶ διὰ συμβάσεως καὶ νὰ συνομολογήσῃ ὅρους ὑποχρεοῦντας, τοὺς μὲν ἰδιοκτήτας νὰ αὐτοκαλλιεργῶσι καθ' ὡρισμένον τρόπον, τὸ δὲ Δημόσιον, ἐν περιπτώσει ἀντιθέτου ἐνεργείας, εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς τρεχούσης τοῦ κτήματος ἀξίας, καθ' ἃ εἰδικῶς θέλει ὁρίσει Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον.

ζ') Ἰαματικαὶ πηγαί.

Ἄρθρον 14.

Ἐξαιροῦνται μελλοντικῶς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεις γαιῶν κειμεναι περὶ ἀνεγνωρισμένας ἰαματικὰς πηγὰς εἰς μῆκος ἀκτῖνος μέχρι χιλίων τὸ πολὺ μέτρων.

η') Ἀρχαιολογικοὶ χῶροι.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν διανομῆς χῶροι ἀρχαιολογικοί, ὧν τὴν ἔκτασιν προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ἀσβεστοκάμινοι, αἱ κεραμοκάμινοι, τὰ λατομεῖα καὶ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ κτήματος.

2. Ἐπὶ τῶν λατομείων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦκτήματος νὰ συστήσῃ δουλείαν διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἀποκαθισταμένων κληρούχων.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ἐμφυτεύσεις ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

2. Ὁσάκις ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτημάτων ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν εἰδικῶν νόμων. Πρακειμένου δὲ περὶ νέων ἐμφυτεύσεων αἵτινες δὲν ἀπέδοσαν καρποὺς ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ παρόντος.

θ') Ἐκτάσεις κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων.

Ἄρθρον 18.

Ἑλώδεις ἢ κατακλυζόμεναι ἐν γένει ὑπὸ ὑδάτων ἐκτάσεις παραχωρούμεναι εἰς συνεταιρισμοὺς δύνανται ν' ἀποστραγγισθῶσι παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δι' ἰδιαιτέρων συμβάσεων ἐγκρινομένων ἢ μεταρρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ ἀπαρσιτήτως μετέχουν ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἷς μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ προσφύγων ἐπαγγελματιῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς αὐτῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριούμενα καὶ παραχωρούμενα κτήματα ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις ὁμογενῶν προσφύγων ἐπιτηδευματιῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ ἀμιγῶν ἐξ αὐτῶν συνοικισμῶν ὡς καὶ συνοικισμῶν ἐξ ἁλιέων καὶ ναυτικῶν ἐν γένει.

2. Δικαιοῦνται εἰς τοιαύτην ἀποκατάστασιν πρόσφυγες ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν ἀσκοῦντες οἱονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα εἴτε εἰς χωρία, εἴτε εἰς πόλεις.

3. Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλῆρος τῶν ὡς ἄνω προσφύγων δύναται ἀναλόγως νὰ ἐξιχθῇ μέχρι δέκα τὸ πολὺ στρεμμάτων.

Ἄρθρον 20.

1. Γαῖαι πάσης κατηγορίας καὶ οἱασδήποτε ἐκτάσεως παρεμβαλλόμεναι εἰς ἐκτάσεις προοριζομένας δι' ἀνέγερσιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸ παρόν.

2. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοιούτων γαιῶν, ἔτι καὶ μὴ παρεμβαλλομένων, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων χρησίμων διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς ἢ ἐπαγγελματικοὺς συνοικισμούς.

3. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν ἐδαφ. 1 καὶ 2 γαιῶν γίνεται κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 73 τοῦ παρόντος τρόπον καὶ μέτρον, ἡ δ' οὕτως ἐξευρισκεμένη ἀποζημίωσις διπλασιάζεται ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρ. 74 τοῦ παρόντος προσαυξήσεως.

Περιοχὴ Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς προτέρας περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐξαιρετικῶς ἀποκαθίστανται οἱ ἐντὸς αὐτῶν ἤδη καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ, ἢ μισθώματι ὡς καὶ πρόσφυγες γεωργοὶ ἢ ἐπαγγελματίαι, οἵτινες ἀποκαθίστανται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς προηγουμένης παραγράφου εἶναι, ὅτι οἱ διὰ ταύτης τιθέμενοι ἐξαιρετικοὶ περιορισμοὶ περὶ τῶν προσώντων τῶν ἀποκαταστατέων εἰς κτήματα τῆς προτέρας περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ προσφύγων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Ἀκτήμονες γηγενεῖς, ἐγκατεστημένοι εἰς κτήματα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιοχῆς ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἐμφυτεύσει ἄμπελον τοὐλάχιστον πρὸ τριετίας, δένδρα ἢ λοιπὰς φυτείας, ἀποκαθίστανται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς κειμενας διατάξεις.

Συμψηφισμὸς ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένη ἔκτασις φυτειῶν συμψηφίζεται πρὸς τὰς λοιπὰς ἐκτάσεις, ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 11 ἐδ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

2. Ἐκτάσεις κτήματος μεταβιβασθεῖσαι μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1920 διὰ δικαιοπραξίας ἑκουσίως εἰς καλλιεργητὰς πρὸς ἀποκατάστασίν των, εἴτε εἰς μὴ τοιούτους, συμψηφίζονται καθ' ὅμοιον τρόπον κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν λοιπῶν ἐκτάσεων αὐτοῦ εἰς τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὡς κατώτατα ὅρια.

Ἄρθρον 23.

Κατατμήσεις τοῦ κτήματος γενόμεναι μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1917 ἐκτὸς ἂν ἐγένοντο διὰ πωλήσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν διακοσίων στρεμμάτων εἰς ἕκαστον τῶν καλλιεργητῶν πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, δὲν μεταβάλλουσι τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ κτήματος, οὐδὲ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἐξαιρουμένων ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικῶν κλήρων, ἢ ἑτέρων ἐκτάσεων, δι' ἣν ἐξετάζεται ἡ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νομικὴ μορφὴ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἰδιοκτησίας.

Β'. ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ ΥΠΕΡ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἄρθρον 24.

1. Δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ παραχώρησιν αὐτοῖς γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτάσσῃ προσωρινῶς ταύτας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεώς του καθοριζούσης κατὰ προσέγγισιν τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως καὶ τασσούσης βραχεῖαν προθεσμίαν πρὸς παράδοσιν αὐτῶν.

2. Ἡ περὶ ἐπιτάξεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐποικιστικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νομέα τοῦ κτήματος ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας κοινοποιήσεως, δημοσιεύεται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καλουμένου ἅμα τοῦ δικαιούχου, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

3. Μὴ παρισταμένου τοῦ δικαιούχου κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος, ἡ ἁρμοδία ἐποικιστικὴ ἀρχὴ καταλαμβάνει τοῦτο διοικητικῶς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐγκατεστάθησαν εἰς κτῆμα πρόσφυγες πρὸ τῆς νομίμου ἐπιτάξεως ἢ καταλήψεως αὐτοῦ, ἡ ἐπακολουθοῦσα ἐπίταξις θεωρεῖται ἀρχομένη ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ κτῆμα τοῦτο ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐγρησιμοποίησαν τὸ κτῆμα τοῦ τε χρόνου καὶ τῆς ἐκτάσεως ρητῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἢ τῇ ἐκθέσει, ὑπογραφομένων ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἐπίταξις ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν.

2. Ἐὰν κατελήφθησαν συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» κτήματα, ἐφ' ὧν ἀρθείσης τῆς καταλήψεως δὲν ἐπηκολούθησε νομίμως ἐπίταξις, τὰ κτήματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς ὑπάρξαντα ὑπὸ ἐπίταξιν κατὰ τὸν παόντα νόμον, δι' ὃν χρόνον ἦσαν κατειλημμένα καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ προσφύγων.

3. Ἐπὶ κτημάτων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἡ ἐπακολουθοῦσα κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν κατὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως ἢ ἐπιτάξεως αὐτῶν.

4. Ὡς κατάληψις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 4857 νοεῖται καὶ ἡ τῇ ὑποδείξει τῆς Ε.Α.Π. ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων πραγματικὴ (de facto) κατάληψις καὶ κατοχὴ τοῦ κτήματος, ἔστω καὶ ἐὰν περὶ τῆς καταλήψεως δὲν ἐγένετό ποτε ἔγγραφος πρᾶξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον ἐγγραφὴ κτημάτων εἰς τὰ κτηματολόγια τῆς Ε.Α.Π. ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

5. Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶναι, ὅτι ἡ γενομένη δι' αὐτοῦ ἀπαλλοτρίωσις ἐγένετο τὸ μὲν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος, πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν, προσφύγων δι' ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν, τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ δημοσίας ὠφελείας διὰ τὰς ἐκτάσεις τὰς ἐξαιρουμένας τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν ἀγροτικὸν νόμον.

Διὰ τὰ κτήματα τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐπιλαμβάνεται ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως, ἀλλὰ βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατά τε τὸ ἄρθρον 19 καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶναι, ὅτι τὰ τμήματα τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει αὕτη κτημάτων, τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 119 τοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος.

Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζεται διὰ μὲν τὰ τμήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, διὰ δὲ τὰ τμήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτόν.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἢ καταλήψεως ἐπιτασσομένων κτημάτων, ὀφείλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν δικαιοῦχον μίσθωμα ὡς καὶ ἀποζημίωσις διὰ τὰς τυχὸν γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δαπάνας, ἡ ὁποία καθοριζομένη κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἄρθρου 51 καὶ 55 τοῦ παρόντος καταβάλλεται κατὰ τὸ ἄρθρον 54 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλαὶ διὰ τὰς γενομένας ἤδη ἐπιτάξεις ἢ καταλήψεις κτημάτων, δυνάμει τοῦ νόμου 1046 «περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ δασῶν» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» καθορίζονται ὡσαύτως κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Ἐὰν μετ' ἐπίταξιν κτήματος, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἢ ὁ δικαιοῦχος ὁπωσδήποτε τῆς ἀποζημιώσεως, ἐκαρπώθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτό, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσις, ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῆς στερήσεως τῆς καρπώσεως αὐτοῦ, τῆς περιπτώσεως ταύτης ρητῶς ἀναφερομένης κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος.

4. Αἱ καθοριζόμεναι τότε μίσθωμα καὶ τὴν ἀποζημίωσιν, τῶν προηγουμένων ἐδαφίων πράξεις τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 27.

1. Κτήματα ἐφ' ὧν ἐνηργήθη ἐγκατάστασις προσφύγων μετ'

ἐπίταξιν ἢ κατάληψιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη λόγῳ ἐκτάσεως ἢ δι' ἄλλον λόγον ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 20 ἐδ. 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διὰ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τῶν κατωτάτων ὁρίων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν.

Γ'. Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως. Κλῆροι
Σειρὰ κατατάξεως.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως προτασσομένων ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, ἢ τῶν τροποποιητικῶν τούτου.

Α') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καλλιεργηταὶ αὐτοῦ διακρινόμενοι εἰς

α') Ἐγγάμους ἄρρενας καλλιεργητάς.

β') Χήρας καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

γ') Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν. Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ εἶναι ὑπερῆλιξ ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανος.

δ') Ἀγάμους ἄρρενας ἐνηλίκους καλλιεργητάς.

Β') Οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καὶ μὴ καλλιεργοῦντες εἰς αὐτό, ἀλλ' εἰς ἕτερον, ἐν ᾧ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι ν' ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

Γ') Οἱ περίοικοι—καὶ οἱ ἐκ γειτονικῶν κτημάτων ἢ χωρίων καλλιεργηταὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατή, ἐλλείψει γαιῶν, ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὰ ἐν οἷς κατοικοῦσι κτήματα καὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

2. Πτυχιοῦχοι πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων, ἢ ἀγροτικῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων ἀκτήμονες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 29 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, καίτοι δὲν συνεπλήρωσαν τὴν νόμιμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι, μόνιμοι ἐγκατοικοι τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν κτήματος, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον εἰς κατὰ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσονται ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, χρεώσεως καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἐγκαταστατέων.

3. Προκειμένου περὶ καπνεργατῶν κατοικούντων εἰς πόλεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἰς δημοσίας γαίας πλὴν τῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν παρεχομένων πλεονεκτημάτων. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, χρεώσεως, ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 29.

Δὲν δικαιοῦνται εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν:

α') Οἱ ἐπὶ ληστείᾳ καταδικασθέντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες δὶς ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες. Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες δικαιοῦνται μὲν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐκπίπτουν τοῦ χορηγηθέντος κλήρου, ἐὰν πρὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀτομικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τούτου καταδικασθοῦν καὶ αὖθις ἐπὶ ζωοκλοπῇ.

β') Οἱ πωλήσαντες τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν των μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2052.

γ') Τὰ τέκνα καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας.

δ') Οἱ ὑποβάλλοντες ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀφορώσας τὴν οἰκογενειακήν των κατάστασιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ γεωργικά των ἐφόδια καὶ ἐν γένει τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

α') Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικός, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν χώρου, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν γεωργικῆς οἰκογενείας ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν γονέων καὶ τριῶν τοὐλάχιστον τέκνων, διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐνμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας. Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται ν' μὴ εἶναι πλήρης, αν ἕνεκα τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως διαθεσίμων γαιῶν ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων ἢ ἀγάμων θηλέων χορηγεῖται προσθέτως ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ ὁρισθέντος κλήρου.

3. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν παρεχομένη συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησίν των ἔκτασιν δικαιούχους, παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς σχηματισμὸν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀξίας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν.

5. Ὅπου, βάσει τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφιον ε' τοῦ νόμου 2052, τέκνα καλλιεργητῶν, ἅτινα δὲν εἶναι μὲν καλλιεργηταί, ἐγεννήθησαν ὅμως εἰς τὸ κτῆμα, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος ἔλαβον τὴν ἣν εἶχον ἀνοικοδομήσει οἰκίαν των, καὶ ἔκτασιν ἀρκοῦσαν διὰ περιβόλιον, δύνανται νὰ πωλήσωσι τὴν οἰκίαν των καὶ τὴν διὰ περιβόλιον ἔκτασιν εἰς γεωργούς, γεωργοκτηνοτρόφους, ἢ κηπουρούς, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως πλὴν τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπίσης παρέχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς γεωργικὸς κλῆρος εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου.

2. Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐφημέριος, διατίθεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικὸς κλῆρος, τὸν ὁποῖον μέχρις ἐγκαταστάσεως ἱερέως διαχειρίζεται ὁ οἰκεῖος συνεταιρισμός.

β') Κλῆροι πρὸς συντήρησιν.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι, λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας ὅμως ἢ λαβόντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος, οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἐχούσας ἀνήλικα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

3. Δικαιοῦνται κλήρου καὶ οἱ ὑπερβάντες τὸ 65 οὐχὶ καὶ τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔχοντες τέκνα ἄρρενα ἄνω τοῦ 16 ἔτους καὶ ἐμφρόνως ὄντες ἀκτήμονες γεωργοί.

γ') Κλῆροι ἐπαγγελματικοί.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας τοὺς μετερχομένους ὡς κύριον

βιοποριστικὸν ἔργον ἐπάγγελμα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου παρέχεται μετὰ τῆς κατοικίας ἡ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ τῶν παραρτημάτων της ἡ ἀπαραίτητος ἔκτασις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ὡς καὶ μικρὰ περιοχὴ συνεχομένη, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς κατοικίας καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε στρέμματα.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις μέχρι τὸ πολὺ ἡμίσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου εἰς μικροὺς ἐπαγγελματίας ἀσχολουμένους ἐπικουρικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῶν τυχὸν μέχρι τοῦδε λαβόντων πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, διατηρούντων τοῦτον ἀκέραιον. Ἐπὶ μπασταινούχων, ὁ ἄνω κλῆρος, χορηγεῖται μέχρι 50 στρεμμάτων κατ' ἐλάχιστον ὅριον.

2. Ὡς ἐπαγγελματίαι δικαιοῦνται κλήρου ἐκ τοῦ κτήματος καὶ οἱ μονίμως ἐν αὐτῷ παραμένοντες κτηνοτρόφοι.

δ') Κλῆροι συνεταιρικοί.

Ἄρθρον 34.

Οἱ συνεταιρικοὶ κλῆροι ἀποτελοῦνται :

α') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδούς, πλατείας, ἐκκλησίας, σχολεῖα, δημόσια, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β') Ἐκ τῶν πρὸς κοινὴν χρῆσιν καταλλήλων κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

γ') Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ') Ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁλότητος διατιθεμένων βοσκησίμων ἐκτάσεων, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς συντήρησιν τῆς συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας τῶν γεωργῶν.

ε') Ἐξ ἐκτάσεως βοσκησίμου διὰ τὰ ἀροτριῶντα (ζευγαρολείβαδα).

στ') ἐξ ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τὴν συντήρησιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ τῶν διδακτηρίων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου. Ὁ γεωργικὸς οὗτος κλῆρος τίθεται ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη.

ζ') Εἰς ἕκαστον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας δύνανται νὰ χορηγηθοῦν τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅρον γεωργικοὶ κλῆροι, προσριζόμενοι διὰ φυτώριον καὶ ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν, κείμενοι εἰς ἀκτῖνα δέκα τοὐλάχιστον χιλιομέτρων μακρὰν τῶν πόλεων καὶ εἰς ἰσάριθμα χωρία ἀπέχοντα ἱκανῶς ἀλλήλων, διαχειριζόμενοι δ' ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐπὶ ἐκδικασθέντων, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀγροκτημάτων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων κλήρων.

Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ κτημάτων ἐχόντων ἀριθμὸν κληρούχων ἐλάσσονα τῶν 75.

η') Ὅπου δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀφέθη πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἔκτασις προοριζομένη δι' ἵδρυσιν προτύπου μελισσοκομείου, ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, ἡ ἐκμετάλλευσις ἢ τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς καλλιεργείας ἢ βοσκῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως μέχρι τῆς λειτουργίας τοῦ προορισμοῦ των νὰ προορίζωνται ἢ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἴδιος κλῆρος.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της προσδιορίζει τοὺς συνεταιρικοὺς κλήρους κατὰ προσέγγισιν, τοῦ ἐπακριβοῦς τούτων καθορισμοῦ γινομένου κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐκπιπτομένης ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐκ τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τῆς πιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικοῦ κλήρου.

ε') Κλῆροι οἰκογενειακοί.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περιφερείας ἢ κτήματα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ καθορίσῃ τὸν παρεχόμενον εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεώς καλλιεργητὰς κλῆρον, ὡς οἰκογενειακόν, ἡ ἔκτασις τοῦ ὁποίου εἶναι διάφορος τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι ὡς γεωργικοῦ κλήρου.

Δ'. Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως.

Κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 37.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζονται τὰ παραχωρητέα ἢ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπαγγελοῦν πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίας ὠφελείας.

2. Ἀνάκλησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀκούοντος τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἰδιοκτήτην καὶ συνεταιρισμόν, ἢ ἐξετάζοντος ἐγγράφους αὐτῶν δικαιολογίας.

3. Ἀνάκλησις ἀποφάσεως κηρυξάσης ἀγρόκτημά τι ἀπαλλοτριωτέον καὶ κατάργησις τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας αὐτοῦ δύναται νὰ χωρήσῃ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, μόνον ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκουσία ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἀπὸ κοινοῦ μεταβίβασις πρὸς τοὺς ἐγγραφέντας κληρούχους, καὶ ἐφ' ὅσον στέργουν τὰ 9)10 τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντως μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ὑποχρεώσεις ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ κτήματος ἢ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματα δικαιώματα διὰ δηλώσεώς των, κατατιθεμένης παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ γραφείῳ Ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῷ οἰκείῳ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ταυτότητά των καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιώματά των καὶ νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν.

3. Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἡ δημοσιευομένη πρᾶξις νὰ κοινοποιεῖται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, οὐδεμία ὅμως ἀκυρότης δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τυχὸν παραλείψεως ἢ παρατυπίας τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 39.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων μέχρι τῆς συντελέσεως τῆς ὅλης διαδικασίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως νὰ κατεδαφίζωσι τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια πάσης κατηγορίας καὶ νὰ κόπτωσι, καρποφόρα ἢ μὴ δένδρα ἐκ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυναμένων καὶ διοικητικῶς νὰ παρακωλύωσι τὴν κατεδάφισιν ἢ τὴν κοπήν.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

Μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

"Αρθρον 40.

"Αμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιέρχονται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν νομὴν τοῦ Δημοσίου, πᾶσαι αἱ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος μεθ' ὅλων τῶν κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 3 ἕως 16 τοῦ παρόντος.

Προσωρινὴ λύσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ ὅρια τῶν ἐκτάσεων.

"Αρθρον 41.

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, στρεφομένη εἴτε περὶ τὸ εἶδος, εἴτε τὰ ὅρια, τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκινήτων, λύεται, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης οἱασδήποτε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς προσφυγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης ἢ μὴ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐπιλαμβάνεται αὐτοπροσώπως τῆς προσωρινῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀναφυεισῶν ἀμφισβητήσεων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὁριστικῆς λύσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἥτις δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως.

Συγκρότησις Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

"Αρθρον 42.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ὁ διευθύνων τὸ γεωργικὸν γραφεῖον καλεῖ τοὺς δικαιουμένους εἰς ἐγκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ κτήματι τῆς περιφερείας του ὅπως συγκροτήσουν ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

2. Ἡ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συμμετοχὴ τῶν ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούντων τὸ κτῆμα εἶνε ὑποχρεωτική, αἱρομένης ἐν ἀρνήσει των τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξώσεως ἐκ τοῦ κτήματος καὶ διατασσομένης διοικητικῆς ἀποβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ διανεμητέου κτήματος. Τὸ καταστατικὸν ἐν πρωτοτύπῳ κατατίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας ἐγκρίσεως.

4. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

5. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁριστικῶν ἀτομικῶν παραχωρητηρίων ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

6. "Ενθα ἐν τῷ αὐτῷ ἀγροκτήματι ὑφίστανται συνεστημένοι κεχωρισμένως συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως ἐγχωρίων καὶ προσφύγων δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων ἀμφοτέρων τῶν συνεταιρισμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ συγχωνευθῶσι, τῶν οἰκονομικῶν τῶν συνεταίρων ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων διατηρουμένων καὶ μετὰ τὴν συγχώνευσιν ὡς πρότερον.

7. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὁπωσδήποτε διαλυομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 141 τοῦ παρόντος.

8. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ τοὺς πρόσφυγας τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

9. Διὰ διατάγματος δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ δικαιοδοσία καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ὑπογραφομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς ἀπαιτουμένης τυχὸν συμβάσεως καὶ τροποποιουμένων πρὸς τοῦτο τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας.

"Αρθρον 43.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων, δύνανται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ εἰς τὴν τήρησιν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταίρων. Τά τε βιβλία καὶ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια δύνανται νὰ χορηγοῦνται αὐτοῖς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς κατὰ προτίμησιν ἀποφοίτους τοὐλάχιστον μέσων γεωργικῶν σχολῶν καταβαλλομένης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος καθ' ἃ εἰδικώτερον ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν εἰδικῶν λογιστῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Οἱ εἰδικοὶ λογισταὶ ὑπόκεινται εἰς ἁπάσας τὰς συνεπείας τῶν ἀμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς πρόσληψιν λογιστοῦ, διορίζει τοιοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δύναται ν' ἀναγράφηται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν, ἀναγραφομένου καὶ ἀντιστοίχου ἐσόδου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4. Ὁσάκις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελεν προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα ἀναπληροῦται καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείμματος παρὰ τοῦ Ταμίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς περιφερείας, τὸ δὲ ἔλλειμμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ συνεταιρισμοῦ μέχρι οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁσάκις ἀναρμοδίως καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως ἤθελον ἐνεργήσει εἰσπράξεις ἢ πληρωμὰς διὰ λ)σμὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφόσον ἐγγράφως προσκαλούμενοι δὲν ἤθελον καταβάλει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως τῶν πιστώσεων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐνοικιάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων, χηρευόντων κλήρων κλπ. Πᾶσα παράβασις τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων καθοριζομένων συνεπάγεται καταλογισμὸν τῶν ὑπευθύνων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνον.

Οἱ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ γενόμενοι καταλογισμοὶ βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

6. Τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως πάσης φύσεως ἐκτάσεων εὑρισκομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ (πλὴν τῶν εἰς τοὺς ἀτομικοὺς κλήρους ἀνηκουσῶν ἀγραναπαύσεων) προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ χρησιμοποιοῦνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

7. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ θεσπισθῇ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἢ καὶ εἴς τινας μόνον ἐκ τούτων ὁ θεσμὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τούτου.

8. Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων τῶν Γεωργικῶν περιφερειῶν, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὑπουργικὴ πρᾶξις.

9. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶναι πρόδηλος ἡ ἀνάγκη ἢ ὠφέλεια τῆς ἐκτελέσεως μικρῶν ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως, δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν συνεταίρων ὁρίζουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων ἑκάστου συνεταίρου καὶ τὸ ἀντισήκωμα ὅπερ δέον ἕκαστος τούτων νὰ καταβάλῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀντισήκωμα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ὀργανισμὸς Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ καταβλητέα ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνεταίρων μερὶς ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κλῆρον ἢ κλάσμα κλήρου. Ἐὰν ὅμως συνεταῖρός τις λάβῃ πλέον τοῦ κανονικοῦ κλήρου, ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγραφὴν καὶ δευτέρας μερίδος. Ἡ εὐθύνη ἑκάστου συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ δεκαπλασίου τῆς μερίδος αὐτοῦ.

2. Ἕκαστος συνεταῖρος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τυχὸν μεσολαβούσης Τραπέζης, ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου του, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος τοὐλάχιστον διὰ τὸ δεκαπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 μερίδος αὐτοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ Κράτους, ἢ τῆς Τραπέζης δυναμένου νὰ εἰσπράξῃ τὴν τυχὸν καθυστερουμένην δόσιν, κατὰ τὸν νόμον 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου» ἢ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ παρόντος.

3. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁ συνεταιρισμὸς εἰσπράττει ἐπίσης καὶ τὰς καθυστερουμένας δόσεις τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων, οἵτινες δὲν κατέβαλον ταύτας ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καταστατικοῦ προβλεπομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 45.

1. Οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι πλὴν τῶν μετὰ πλήρους ἢ ἡμίσεος γεωργικοῦ κλήρου τοιούτων καὶ οἱ δικαιούμενοι μόνον οἰκοπέδου καὶ κήπου ἐκ τοῦ διανεμομένου κτήματος δὲν δύνανται νὰ εἶνε μέλη τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶσται αὐτοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ προβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας οὐχὶ ὅμως παρακεκινδυνευμένας, ἐργασίας, ὡς πιστωτικάς, ἀλληλασφαλιστικάς, προμηθευτικάς, ἐργασίας ἐγγείου βελτιώσεως τοῦ κτήματος, ἐὰν ἀποφασίσωσι τοῦτο τὰ 3/5 τῶν συνεταίρων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου γραφείου ἐποικισμοῦ.

3. Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ σύστασις ἐποπτικοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, τῆς ἐποπτείας ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων γραφείων ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 46.

1. Κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπαρκῶς ἠτιολογημένης τοῦ συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἡ ἀπόλυσίς τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἀμελῆ ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ προσκαλῇ τοὺς συνεταίρους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου. Οἱ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰμὴ μετὰ παρελευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

2. Μὴ ὑπάρχοντος ἢ διαλυθέντος τοῦ συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὁρίζει ὑπάλληλον τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις ἐκτελεῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ διαλυθῶσι πρὶν διανεμηθῇ τὸ κτῆμα καὶ ἐξοφληθῇ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τῶν συνεταίρων.

4. Μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν ξένοι ὑπήκοοι.

5. Ὁ ταμίας τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκλέγεται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐὰν εἰς δύο συνεδριάσεις αὐτῆς πρὸς ἐκλογὴν ταμίου δὲν παρίστανται τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

Ἀπόκτησις νομῆς ὑπὸ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ νομὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραχωρεῖται μερικῶς ἢ ὁλικῶς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὅστις κανονίζει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ γεωργικοῦ γραφείου τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

2. Μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διατηροῦνται κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ ὑφιστάμεναι πραγματικαὶ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον τῆς μεταβολῆς αὐτῶν πρὸς προσωρινὸν καθορισμὸν τῶν καλλιεργειῶν τῶν προσφύγων.

3. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία διαχωρίζει προσωρινῶς τὴν ἔκτασιν, ἡ ὁποία περιέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καθορίζει προχείρως τὰς διὰ συνοικισμοὺς καὶ λοιπὰς διὰ κοινὴν χρῆσιν ἐκτάσεις, ὡς καὶ ἐκείνας, αἵτινες ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐφ' ὧν κτημάτων ἡ παραχώρησις τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυσχερὴς ἕνεκα ἰδίᾳ πληθώρας δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης ἀδυναμίας συστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ νομὴ ἀποκτᾶται τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 55 ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὃν συγκροτοῦσιν οἱ δικαιωθέντες κληροῦχοι, ὁ δὲ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ χρόνου τούτου ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἤδη κτημάτων.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις μερικῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων, ὁ τέως ἰδιοκτήτης διακατέχει καὶ καρποῦται τὰς ὑπολοίπους ἐκτάσεις μειουμένου ἀναλόγως τοῦ μισθώματος ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγρόκτημά τι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτά, ἡ παραχώρησις κατὰ τὰ ἄνω τῆς νομῆς τῶν διανεμητέων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀτομικῶς πρὸς αὐτοὺς ἄνευ συστάσεως συνεταιρισμοῦ.

Πρόχειρος διανομή.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων προσωρινῶς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γραφείου ἐποικισμοῦ, δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ καθορίζει τ' ἀνωτέρω ἐπιλύον ἅμα πᾶσαν περὶ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κλή-

ρων ἀναφερομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι διοικητικῶς ἐκτελεσταί, πᾶσα παράβασις τῶν ὁποίων διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος.

2. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται:

α') Αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἐὰν μὴ ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπωφελὴς ἢ ἀναγκαία ἡ ἐκχέρσωσις αὐτῶν ἢ ὁ ἐγκεντρισμὸς τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων.

β') Οἱ παραχωρούμενοι βοσκότοποι.

γ') Οἱ ὑδρόμυλοι καὶ αἱ πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων κατάλληλοι θέσεις.

δ') Αἱ ἐκτάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ χρήσιμοι διὰ κοινὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνάγκας.

Γεωργικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 50.

Τὸ γεωργικὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 1 Οκτωβρίου καὶ λῆγον τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου.

Μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 51.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς νομῆς τῶν διὰ πρωτοκόλλου καθοριζομένων ἐκτάσεων ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ καθορίζει διὰ πράξεώς του τὸ χρηματικὸν ἀντάλλαγμα γεωμόρου, καλούμενον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ μίσθωμα τοῦτο μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

3. Τὸ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως ἀφορᾷ τὰς παραδιδομένας ἢ παραδοτέας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἐπηκολούθησε τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας, ὁπότε ἄρχεται ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου γεωργικοῦ ἔτους. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετέσχε μερικῶς τῆς διανομῆς τῆς ἐσοδείας ἢ ἀπέλαβε πρόσαδόν τινα ἐξ αὐτοῦ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ὀφείλεται ἀκέραιον ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

4. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς καταβολὴν μισθώματος παύει μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ τιμήματος αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ Δημοσίου ὀφειλὴ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας λήγει μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος.

5. Τὸ μίσθωμα εἶναι 8 ο/ο ἐτησίως, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων στοιχείων ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος, τῆς προσαυξήσεως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁριζομένης σταθερᾶς εἰς 50 ο/ο.

6. Ἡ μεταξὺ τῶν συνεταίρων κατανομὴ τοῦ πληρωτέου μισθώματος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ποσῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἕκαστος νέμεται. Τὸ καταλογιζόμενον εἰς ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται ἀναλογικῶς εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριστικῶς καταβληθησόμενον τίμημα τοῦ κλήρου του, τῆς μὲν διαφορᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ τοκοχρεωλυσίου τῆς ἀποζημιώσεως φερομένης εἰς πίστωσιν, τῆς δ' ἐπὶ ἔλαττον τοιαύτης εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὑποχρεωμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ καταβάλῃ καὶ ταύτην μετὰ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Τρόπος εἰσπράξεως συνεταιρικῶν ὀφειλῶν.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρων 51 καὶ 55 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεών του, τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους, ὁπότε ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτου τέλους 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς των ἀποδιδομένου ὡς ποσοστὰ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα.

Καθ' ὅμοιον πρὸς τὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰσπράττονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συνεταίρων πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν αἱ προερχόμεναι ἐκ δανείων.

2. Κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις τῶν ὑπὸ τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπομένων πιεστικῶν μέτρων διὰ ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἀτομικῆς των ὀφειλῆς.

3. Τὸ προσῆκον ἐκ τοῦ μισθώματος εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνεταίρων πρόσφυγας, ἐὰν θεωρηθῇ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων, ὡς δάνειον πολυετές, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

4. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ πρώτου γεωργικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγκατεστάθησαν οἱ ὑπόχρεοι πρόσφυγες, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσις καταπίπτει ἐπὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν πρσφύγων. Ἐν ἀπολύτῳ ἀδυνσμίᾳ βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 53.

1. Ἀποφάσει τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς συνεταίρους ἡ ἐκποίησις τῶν προϊόντων αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλῶν αὐτῶν. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 404 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

2. Πρὸς πλήρη ἀσφαλειάν του ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ προληπτικῶς παρὰ τῶν συνεταίρων ποσοστὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς κατὰ τὴν συγκομιδήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μετ' ἔγκρισιντοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται, τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει συνεταῖρον ἢ κληροῦχον ἀρνούμενον ἢ δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς νομίμους ὀφειλάς του εἴτε ἐκ τοῦ μισθώματος εἴτε ἐκ καλλιεργητικῶν δαπανῶν εἴτε ἐκ χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ διατάσσει διοικητικῶς τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κτήματος.

4. Ἐν ὑποτροπῇ ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν περὶ κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀπαλλοτριωτέου.

Ἀπόδοσις μισθώματος εἰς ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρον 54.

Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωγίας τὸ μίσθωμα ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἔναντι τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων καὶ τόκων.

Τύχη ἐσοδείας αὐτοκαλλιεργουμένων καὶ μὴ ἐκτάσεων. Δαπάναι.

Ἄρθρον 55.

1. Ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα κατὰ τὸ παρὸν καὶ αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων αὐτῶν πρὸ τῆς σπορᾶς, ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν τυχὸν γενομένων δαπανῶν

διὰ τὰ ὀργώματα καὶ σβαρνίσματα αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας.

2. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἐσπαρμένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συγκομίζεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὸ ἔτος τῆς παραχωρήσεως.

3. Εἰς κτήματα κηρυχθησόμενα ἀπαλλοτριωτέα μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1925, ἡ διανομὴ τῆς ἐσοδείας γίνεται κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἐὰν ἡ κύρηξις ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα τῆς συγκομιδῆς.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι καὶ ὁ τυχὸν παραδοθεὶς εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σπόρος ἀποδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκείνους.

5. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι ὀφείλονται εἰς τρέχουσαν τιμὴν ἐπὶ τόκῳ ἐτησίῳ 10 ο)ο καὶ καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ μετ' ἀκρόασιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Καταμέτρησις κτήματος.

Ἄρθρον 56.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, γίνεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτημάτων καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ἕνα τοὐλάχιστον ὁριοδείκτην, εἰς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ἢ ὁ οἰκεῖος ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐποικισμοῦ προσκαλεῖ αὐθημερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργείῳ ἢ ἐλεγκτῇ ὁριοδείκτας, ὑποχρεουμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγοῦντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων πληροφορίαν.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντίκλητος παρὰ τῷ γραφείῳ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδειχθεὶς ὁριοδείκτης δὲν παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καταμέτρησιν ὅρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τούτου ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συνεργεῖον δύναται νὰ ἁρυσθῇ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἀπερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐν τῷ κτήματι νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων. Ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλῃ παρά τινι ταμείῳ τοῦ Κράτους τὴν διὰ τῆς προσκλήσεως ὁριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γενησομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐνιστα μένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὁριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τὰς ἀμφισβητουμένας ὁριογραμμὰς συντάσσων εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρωτόκολλον ἐφ' οὗ σχεδιάζονται προχείρως αἱ ὡς ἄνω ὁριογραμμαί, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων ὁριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπήν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες ὁριοδεῖκται ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται ἡ ἐτὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

Ἄρθρον 57.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρουμένου κτήματος ξένων τεμαχίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ὁριοδείκτην κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ συνεργείου, κοινοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὸν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ θυροκολλήσῃ ταύτην εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ Δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει ἀποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου καὶ ἑκάστου τῶν ὁριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὁριοδείκτην, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἰδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὁριοδείκτου τὰ ὅρια ταῦτα.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενοι ὁριοδεῖκται πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτούς.

3. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι, ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσι, διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτήματα.

Ἄρθρον 58.

1. Πρόεδροι κοινοτήτων, συνεταιρισμῶν ἢ προσφυγικῶν ὁμάδων, ὁριοδεῖκται παραμελοῦντες τὰ ἑαυτῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου πηγάζοντα καθήκοντα, ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, προκαλοῦντες οὕτω προσκόμματα εἰς τοὺς δημοσίους τοπογράφους, διώκονται ἐγκλήσει τοῦ προϊσταμένου συνεργείου, κατὰ τὰς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιβαλλομένης αὐτοῖς χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ τριακοσίων μέχρι τρισχιλίων δραχμῶν.

2. Πᾶς καταστρέφων, βλάπτων, μετακινῶν ἢ ἀφαιρῶν τριγωνομετρικὰ σημεῖα, πασσάλους, καὶ ἐν γένει σήματα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας διώκεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιβαλλομένης ἅμα πρὸς τῇ χρηματικῇ ποινῇ καὶ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ δέκα ἡμερῶν ἕως τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετέχοντος εἰς αὐτὸ τοῦ προισταμένου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ ὡρισμένα κτήματα πρόοδος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης καταμετρήσεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας πρόχειρος καταμέτρησις πρὸς ἐξακρίβωσιν κατὰ προσέγγισιν τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος.

Καταμέτρησις συνοικισμῶν. Ἐκτέλεσις σχεδίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ καταμέτρησις τῶν ὑπαρχόντων χωρίων ἢ συνοικισμῶν μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἢ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56,57 καὶ 58 τοῦ παρόντος, ἡ ἀποτύπωσις τῆς περιοχῆς νέων συνοικισμῶν ἐν αὐτοῖς ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας καὶ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ αὐτοῦ γίνονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ καταμέτρησις καὶ ἀποτύπωσις τῶν συνοικισμῶν γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὅλου ἀγροκτήματος, ὅπου δὲ παρελείφθη, ἐνεργεῖται αὕτη συμπληρωματικῶς ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἄρθρον 61.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων ρυμοτομίας τῶν συνοικισμῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἡ διανομὴ τοῦ κτήματος, ἐπιτρεπομένης οὐχ' ἧττον, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀνάγκης, τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν.

2. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου, ἐγκρίνεται ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ, τροποποίησις δὲ τοῦ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπαξ μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὅμοιον Διάταγμα καθορίζει τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 62.

1. Αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέσῃ τὴν μελέτην ρυμοτομίας καὶ τὴν σχεδίασιν τοῦ συνοικισμοῦ ἐν ὑπάρχοντι διαγράμματι, ὡς καὶ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων εἰς ἰδιώτην τοπογράφον ἀμοιβόμενον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐν ἐδαφίῳ 1 μελέτης καὶ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων πρὶν ἢ ἐλεγχθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετ' αὐτοψίαν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου αὐτῆς.

Ἄρθρον 63.

1. Παρισταμένης ἀνάγκης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τοῦ χωρίου ἢ τοῦ συνοικισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις οἱωνδήποτε μικροιδιοκτησιῶν καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν διὰ γαιῶν ἴσης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας ἐκ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν μετὰ σύμφωνον ἀπὸ κοινοῦ ἔγγραφον πρότασιν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τοπογράφου καὶ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ κοινοποιουμένην τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

2. Περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀποφαίνεται δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου καὶ ἑτέρων δύο ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 64.

1. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἐπίσης καθ' ὅμοιον τρόπον ἡ κατεδάφισις οἰκίας ἢ παραρτήματος αὐτῆς καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων, τῆς ὀφειλομένης διὰ ταῦτα ἀποζημιώσεως ὁριζομένης κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου καὶ περιεχούσης τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ πάσης θετικῆς ζημίας τοῦ δικαιούχου.

2. Ἡ διαδικασία τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἀνακόπτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς μὴ δεχομένων πλέον τοῦ τριμήνου ἀναβολὴν ἀπὸ τῆς ταχθείσης ἐν τῇ ἀποφάσει προθεσμίας χορηγουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀποζημίωσις βαρύνουσα τὸν συνεταιρισμὸν καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁλοσχερῶς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεωμένων ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 65

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελὴς ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Πρωτοδίκου ὡς προέδρου, καὶ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον γραμματέως α' τάξεως ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον γεωπόνος, εἰ δυνατὸν διπλωματοῦχος ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἐπιτροπὴν θεωροῦνται ἀπεσπασμένοι, εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν καὶ μόνην ἀσχολοῦνται. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δύνανται νὰ μετάσχουν ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἡ σύστασις πλειόνων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἕδρα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀποσπᾶται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Πρωτοδικείῳ ἀριθμὸς πρωτοδικῶν ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστωμένων ἐπιτροπῶν.

4. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῖ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καί, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐποικισμοῦ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προισταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Διαδικασία. Πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 66.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν δικαιώματα τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκεῖ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὑποκειμένου εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ οἱαδήποτε ἀποδεικτικὰ μέσα, μὴ δεσμευομένη ὑπὸ δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της ὑπαγομένων ἀντικειμένων.

Δικαιοδοσία Ἐπιτροπῆς. Ἀπόφασις αὐτῆς.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων κατατάσσει ὁριστικῶς δι' ἀτοφάσεώς της τοὺς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὁρίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὡς καὶ τῶν συνεταιρικῶν τοιούτων, προσδιορίζει τὰς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν παραχωρητέας ἐκτάσεις καὶ κτίρια, ὁροθετοῦσα ταύτας, καταργεῖ ὑφισταμένας τυχὸν σχέσεις ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων ἢ ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων δυναμένη ἐν ἀνάγκῃ, καὶ νὰ ἱδρύῃ τοιαύτας, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, κοινοποιοῦνται διοικητικῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὑποβάλλονται ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐπιμελείᾳ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας ἐκτελοῦνται δὲ διοικητικῶς.

3. Κατὰ τῶν ἐγκατασταθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἔγερσις ἀγωγῶν ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐχουσῶν ἀντικείμενον τμήματα τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Αἱ τυχὸν πασὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι μηδὲν παράγουσαι ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 68.

1. Ὅταν ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀποκατάστασις πάντων τῶν δικαιουμένων ἐν τῷ κτήματι, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ συνεκδικάσῃ τοῦτο μετ' ἄλλων ὁμόρων, ἐχόντων πλεοναζούσας ἐκτάσεις, καὶ νὰ προσθέσῃ ταύτας εἰς τὸ μὴ ἔχον ἐπάρκειαν κτῆμα.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων διατεθέντων πρὸς γεωργικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της καθορίζει συνολικῶς τὴν παραχωρητέαν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. ἔκτασιν, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει νομίμως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῆς κεχωρισμένην πάσης ἄλλης καθορισθείσης διὰ τὴν πρὸς γηγενεῖς καλλιεργητὰς παραχωρουμένην ἔκτασιν. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπὲρ προσφύγων ἐγκατεστημένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἐπιδικασθεῖσαι γαῖαι καὶ λοιπὰ ἀκίνητα λογίζονται ὡς περιελθόντα εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ε.Α.Π., καὶ διατίθενται ὑπὸ τούτου κατὰ τὰ περὶ διανομῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ε.Α.Π. διοικουμένων κτημάτων ἰσχύοντα, τηρουμένης πάντως τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς γενομένης τυχὸν ὀνομαστικῶς κατατάξεως τῶν κληρούχων προσφύγων ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δι' αὐτοὺς ὁρισθέντος κλήρου.

Ἁρμοδιότης κατὰ τόπον.

Ἄρθρον 69.

1. Ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς γεωργικοῦ γραφείου, αἱ δὲ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν θεωροῦνται ὡς ἁρμοδίως καὶ ἐγκύρως ἐκδεδομέναι.

2. Δι' ἀγροκτήματα κείμενα εἰς τὰς περιφερείας δύο γεωργικῶν γραφείων, ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν τούτων εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται ὁ συνοικισμὸς τῶν ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ ἐπιτροπή, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ μείζων ἔκτασις τῶν κτημάτων τούτων.

3. Τὴν μεταξὺ ἐπιτροπῶν σύγκρουσιν ἁρμοδιότητος αἴρει ἡ ἁρμοδία διεύθυνσις ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κτήματα διεκδικούμενα ὑπὸ πλειόνων συνεταιρισμῶν, ἐδρευόντων εἰς διαφόρους γεωργικὰς περιφερείας, ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μιᾶς τῶν περιφερειῶν τούτων, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἀμοιβὴ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 70.

1. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καταβάλλεται δι' ἕκαστον ἐκδικαζόμενον κτῆμα ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου παράβολον ἐκ χιλίων δραχμῶν, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρόεδρος λαμβάνει δραχμὰς τριακοσίας, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνὰ διακοσίας πεντήκοντα καὶ ὁ γραμματεὺς δραχμὰς διακοσίας.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παράβολον μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν ἡ ἔκτασις τοῦ ἐκδικαζομένου κτήματος εἶναι ἐλάσσων τῶν χιλίων στρεμμάτων.

3. Ἡ ἔννοια τοῦ κτήματος λαμβάνεται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑφισταμένης ἐπ' αὐτοῦ διαιρετῆς ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου κυριότητος.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αἰτιολίας ἢ πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος βαρύνουσα τὸ Δημόσιον ὑπολογίζεται εἰς τὸ ὁριστικὸν τίμημα τοῦ κτήματος καὶ καθορίζεται κατὰ στρέμμα, εἴτε δι' ἓν κτῆμα, εἴτε καὶ δι' ἀριθμὸν κτημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Πρόσκλησις ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 71.

1. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ καὶ ὁ συνεταιρισμὸς καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅπως λάβουν γνῶσιν παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐγγράφου καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ αἰτήματά των. Ἡ πρόσκλησις εἶναι ἔγγραφος καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ γεωργικοῦ γραφείου, ἐπὶ ἀποδείξει ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς επιτροπῆς ἢ διὰ δημοσιεύσεως εἰς μίαν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ ἄλλῃ πόλει τοῦ νομοῦ, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους.

2. Ἡ νόμιμος πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων μνημονεύεται ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῆς, ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Πᾶσα ἔνστασις ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς ἐν ἄρθρῳ 38 ὑποχρεώσεις των, περὶ μὴ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρεχούσης εἰς τὴν 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἀντιλλαγὴ κολληγικῶν ἐκτάσεων πρὸς αὐτοκαλλιεργουμένας.

Ἄρθρον 72.

Εἰς κτήματα ἔχοντα γαίας κολληγικὰς ἢ ἀντισπορικὰς ἐντὸς αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τμῆμα ἴσης ἀξίας συνεχομένων γαιῶν ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἀντὶ τῶν κολληγικῶν ἢ ἀντισπορικῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς εὐχεραίνεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν κληρούχων, ὡς καὶ ἡ αὐτοκαλλιέργεια.

Ἐκτίμησις κτήματος.

Ἄρθρον 73.

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαρσὺφ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα, ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ.χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος, ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων παρεγωγικότητης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσοδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς τοιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ.).

2. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζονται προσέτι καὶ αἱ ἀναλογοῦσαι μετὰ τὰς ἀποσβέσεις ὠφέλιμοι δαπάναι τῶν ἐν τῷ κτήματι γενομένων μετὰ τὸ ἔτος 1914 μονίμων βελτιώσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

4. Ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας παρέχεται προσαύξησις εἴκοσι ἕως τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν, προπολεμικὴ δὲ ἀξία, ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

5. Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας.

6. Ἡ μείζων ἀξία, ἣν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

Πρόσθετος προσαύξησις.

Ἄρθρον 74.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος ἐξευρισκομένης ἀποζημιώσεως. ἥτις καὶ μόνη βαρύνει τοὺς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληρούχους, τὸ Δημόσιον καταβάλλει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενον τρόπον πρόσθετον προσαύξησιν 50 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1—3, ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, διακρινομένην ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κτήματος.

Μεταγραφὴ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 75.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς δὲ ταύτης περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, πλὴν τῶν ἤδη εἰς τοῦτο περιελθουσῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 40 καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ἀπαλλοτριωτέα κριθέντα ἀκίνητα συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 86 καὶ 87 τοῦ παρόντος.

Διαδικασία ἐπὶ κτημάτων Δημοσίου (Ἰμλιάκια).

Ἄρθρον 76.

1. Ἡ παραχώρησις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον ὑπόκειται εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, καθοριζούσης καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανόνας.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμλιάκια) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτησίου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατά τι τῶν ἐτῶν τῆς ἄνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 77.

1. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν κλήρων τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (Ἰμλιάκια), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν κληρονομικῶν νομέων (μπασταινούχων) κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 καὶ 27 τοῦ νόμου 2922 γίνεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρὸισταμένου ἐποικισμοῦ.

2. Τὸ παραχωρητήριον τοῦτο, συντεταγμένον κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁριστικὸν τίτλον κυριότητος τοῦ κλήρου.

Παραχώρησις εἰς κοινότητας.

Ἄρθρον 78.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τὰς Μονάς, θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἐχόντων μικρὰν καλλιεργήσιμον ἢ καλλιεργουμένην ἔκτασιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βοσκήσιμον ἢ δασικὴν τοιαύτην, δύναται ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐπιμόρτων ἢ ἐπ' ἀντισπόρῳ καλλιεργητῶν τοῦ κτήματος νὰ παραχωρήσῃ τὴν λοιπὴν ἔκτασίν των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, πρὸς κοινὴν ἀπάντων τῶν κατοίκων χρῆσιν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ χωρίου ὑποχρεουμένην εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ὅμως ἡ παραχωρητέα τῇ κοινότητι βοσκήσιμος ἔκτασις δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπερτέρα τῶν ἀπολύτως ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐπ' αὐτῶν προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς βαρυνούσης τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

Διαχωρισμός. Προσωρινὴ διανομή.

Ἄρθρον 79.

1. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως εἷς γεωπόνος καὶ εἷς τοπογράφος μηχανικὸς ἢ γεωμέτρης, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἔχοντος εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν ἀνωτέρου δημοσίου λειτουργοῦ, μεταβαίνει ἐπὶ τόπου καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, α') διαχωρίζει τὴν ἐξαιρεθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασιν ὁροσημαίνουσα ταύτην, β') διανέμει προσωρινῶς εἰς τοὺς δικαιωθέντας κληρούχους τὰς καλλιεργησίμους ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ γ') διαχωρίζει ἐπίσης τὸν συνεταιρικὸν κλῆρον, τὰς κοινὰς ἐκτάσεις ὡς καὶ τὰς ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι προωρίσθησαν διὰ τὸν συνοικισμόν.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν συντάσσουσα περὶ τῶν ἑαυτῆς πράξεων πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν, ἐὰν θέλουν, ὅτε πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς.

4. Τὸ πρωτόκολλον διαχωρισμοῦ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους ὑπογραφόμενον ἐφαρμόζεται πάντοτε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ καθ' ὃ κατηρτίσθη γεωργικοῦ ἔτους.

5. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸν στερηθέντα τῆς καρπώσεως τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐξαιρεθεισῶν γαιῶν, ἕνεκα κατοχῆς αὐτῆς ὑπὸ κληρούχων, ὀφείλεται διὰ τὸν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διαχωρισμοῦ χρόνον μίσθωμα, ὅπερ καθοριζόμενον βάσει τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτήσεως κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἄρθρου 51 ἐδάφιον 4 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, προστιθεμένης τῆς δαπάνης ταύτης εἰς τὸ τίμημα πωλήσεως, (ἄρθρον 88 παράγραφος 2).

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν μισθώματος δὲν ὑφίσταται, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης ἐκαρπώθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔκτασιν τοῦ κτήματος ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν, ἴσην τοὐλάχιστον τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξαιρεθείσης.

Ἄρθρον 80.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει εἶναι ἀδύνατος ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκρότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ συγκροτηθεῖσα δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην καὶ τοῦ προισταμένου ἐποικισμοῦ νὰ γίνῃ αὕτη ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικὸν ἡ ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀφοῦ προηγουμένως ὁ προϊστάμενος ἐποικισμοῦ διαχωρίσῃ προχείρως, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰς παραχωρηθείσας ἐκτάσεις ἀπ' ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐξῃρέθησαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ χαράξεως χωριστικῆς γραμμῆς συντάσσων περὶ τούτου πρωτόκολλον ὑποχρεωτικὸν δι' ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ μέχρις οὗ ἀποφασίσῃ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπή.

2. Μετ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς ἣν παρίσταται εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἰς ἰδιώτην τοπογράφον ἐπ' ἀμοιβῇ ὁριζομένῃ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προισταμένου ἐποικισμοῦ καὶ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διαχωρισμὸς γίνεται ὑπὸ διμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς γεωπόνου καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 79 ἐπιτροπῆς.

3. Πᾶσαι αἱ προκύπτουσαι κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀμφισβητήσεις ἐπιλύονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προισταμένου ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 81.

1. Κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν τῶν γαιῶν, εἰ δυνατόν, τηροῦνται αἱ ὑφιστάμεναι καλλιεργητικαὶ σχέσεις, τῶν ἐκ τῶν κληρούχων καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ διατηρούντων τὰς ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένας ἐκτάσεις κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ κλήρου των, τῶν δὲ λοιπῶν καλλιεργητῶν ἐγκαθισταμένων εἰς τὰς λοιπὰς παραχωρηθείσας καλλιεργησίμους ἐκτάσεις.

2. Ὡσαύτως μεταβολὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κατοικίας καὶ τὰ πρὸς ἐξάσκησιν τέχνης χρήσιμα κτίρια, δυναμένης οὐχ ἧττον κατὰ περιπτώσεις ἀνάγκης τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου νὰ κατανείμῃ προσωρινῶς εἰς τοὺς δικαιωθέντας κληρούχους τὰ κτίρια καὶ νὰ περιορίσῃ τοὺς κατέχοντας πλείονα τοιαῦτα εἰς τὸν ἀναγκαῖον μόνον χῶρον.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω γινομένη προσωρινὴ διανομὴ μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῆς νὰ κηρυχθῇ τῆς ἱδρύσεως τῆς δουλείας κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ παρόντος ὁριστική, ἐὰν ἐτηρήθησαν οἱ περὶ διανομῆς νόμιμοι ὁρισμοὶ καὶ ἐὰν συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ ἐννέα δέκατα τῶν κληρούχων.

Ἀπόφασις Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 82.

1. Ἐπὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἀποζημιώσεως ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀγροκτήματος.

2. Τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦται μετὰ κλήτευσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον γενικοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως.

3. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἔκτασις.

4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, καθ' ἣς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, μετὰ τὴν δημοσίευσίν της ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

Κατάθεσις ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 83.

Ἡ τελειωτικῶς καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4245 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιῶν περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ὑπηκόων αὐτῶν» καὶ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1929 ἀνακοινώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ ἐξαγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων κτημάτων Γάλλων ὑπηκόων διατηροῦνται ἐν ἰσχύι.

Ὑπολείμματα ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 84.

Εἰς ὑπολείμματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ὑφιστάμεναι ἀγροτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἑπομένης γεωργικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὴν νομὴν τοῦ κτήματος ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμός.

Ρύθμισις δουλειῶν.

Ἄρθρον 85.

1. Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὁδικαὶ καὶ ὑδατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεκτημένα δικαιώματα ξυλεύσεως τῶν γεωργῶν εἰς τὰ δάση τοῦ κτήματος.

2. Δύναται οὐχ' ἧττον ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν, μὴ παραβλάπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐὰν αὕτη ἕνεκα τῆς διανομῆς τοῦ κτήματος καθίστανται ἀναγκαία ἢ ἐπωφελής.

3. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, ὁ ἁρμόδιος, τῆς τοποθεσίας τοῦ κτήματος, Εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ προισταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ συστήσῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεώς του δουλείαν ἢ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ νὰ μεταβάλλῃ ὑπάρχουσαν τοιαύτην ὑπὲρ ἀποκατασταθέντων ἐν τῷ κτήματι προσφύγων, τῆς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὀφειλομένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀναβρομικῶς ἀπὸ

Βάρη κτήματος, ἀπαιτήσεις, κυριότης
Ἀπόφασις περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 86.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἡ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου, ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου, στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως, ἢ κατὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

3. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κτήματος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ δέον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανεισταὶ, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος, τηρουμένης σειρᾶς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν κατὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 87.

1. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκδίδει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθορίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐξ ἀδιαιρέτου τμήματος τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 1 α' τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τούτου, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας κατανέμει τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἐὰν θίγωνται ὁπωσδήποτε δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἥτις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου.

Μεταβίβασις κτήματος εἰς συνεταιρισμόν.

Ἄρθρον 88.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν οἰκεῖον συνεταιρισμὸν διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιδικασθεῖσα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 73 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3565 προβλεπομένης προσαυξήσεως ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, β') ποσοῦ 5 ο/ο ἐκ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, δυναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο/ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ, ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν ἀναλόγως τῆ ς καταβολῆς αὐτῶν, δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρὸς προικοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ κτῆμα λογίζεται μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ ἐγγράφεται προσθέτως ὑποθήκη ἀτελῶς, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Ἐξόφλησις τιμήματος. Τόκος.

Ἄρθρον 89.

1. Τὸ τίμημα καταβαλλόμενον τῆς μετρητοῖς ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' εἴκοσι ἐτησίων ἴσων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο ἐτησίως, τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν δυναμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των ἐκπιπτομένου τοῦ τόκου τῆς χρεωλυσίας ἀναλόγως.

2. Ὁ τόκος λογίζεται, ἀφ' ἧς ἤρξατο τρέχον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον μίσθωμα.

3. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα ἐκεῖνα ἅτινα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἀνακληθέντα ἐκηρύχθησαν ἐκ νέου, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παρέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν νομήν.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ποσὰ συνυπολογίζονται ἔναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβαλλόμενα τοῖς ἰδιοκτήταις μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 90.

1. Μετὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν γίνεται ἡ ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς κληρούχους. τοῦ τρόπου καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς καθοριζομένων διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου.

2. Κατὰ τὴν διανομὴν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμισις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐὰν δὲ ἡ ποιότης τῆς γῆς δὲν διαφέρῃ οὐσιωδῶς δὲν γίνεται κατάτμησις γαιῶν εἰς κατηγορίας.

3. Οἱ κλῆροι δι' ἑκάστην τάξιν κληρούχων εἶναι ἴσοι κατ' ἔκτασιν, τὸ δὲ παρεχόμενον χάριν τῶν τέκνων κλάσμα δὲν ὑπολογίζεται πρὸς καθορισμὸν τῆς ἰσότητος αὐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς δύνανται οἱ κλῆροι νὰ εἶναι ἴσοι, οὐχὶ κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν, ἂν ζητήσουν τοῦτο τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀποκαθισταμένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. κληρούχων.

Κληροῦχοι ὁριστικῶς διανεμηθέντων χωρίων δύνανται νὰ ἀνταλλάσσουν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνίσους κατ' ἔκτασιν ἐκτάσεις τοῦ κλήρου των, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἴσης ἀξίας.

4. Αἱ περιτειχισμέναι διὰ φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις διανέμονται κατὰ προτίμησιν, ἐὰν δὲν προσκόπτῃ ἡ διανομὴ, εἰς τοὺς κληρούχους, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ταύτας.

5. Προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐν μέρει ὑπὲρ γηγενῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς Ε. Α. Π. εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ὑπὲρ τῶν γηγενῶν ἐπιδικασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γαῖαι ὁρίζονται ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει αὐτῆς κατὰ τοποθεσίαν ἢ ὅλα, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναμίξ διανομὴν τῶν γαιῶν εἰς τοὺς κληρούχους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς, ἐὰν ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικῆς Περιφερείας. ἀποφασίσῃ περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνο-

μαστικῆς κλήσεως τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γηγενῶν κληρούχων μελῶν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ.

6. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς διανομῶν τροποποίησις τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος Στουνίου Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 91.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐκδίδει προσωρινοὺς τίτλους κληρουχίας, οὓς παραδίδει εἰς τοὺς κληρούχους.

2. Πᾶς κληροῦχος κεκτημένος προσωρινὸν τίτλον κληρουχίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προεξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ, ὁπότε ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 89.

3. Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του ὁ κληροῦχος ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 88 ἀλληλεγγύης, τὰ δὲ τεμάχια τοῦ κλήρου του θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπαλλαγέντα τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον (ἐδαφ. 3) ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποπληρώσαντος κληρούχου ἐκδίδεται ὁριστικὸν παραχωρητήριον, μεταβιβαστικὸν τῆς κυριότητος, μεταγραφόμενον, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

4. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ παρόντος νόμου συνολικῶν παραχωρητηρίων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων προσωρινῶς τίτλων κληρουχίας καὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων, ἁρμοδία εἶναι ἡ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ τύπος τοῦ τε προσωρινοῦ τίτλου κληρουχίας καὶ τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

Ἄρθρον 92.

1. Ἕκαστος κληροῦχος ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον.

Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς δὲν καλλιεργήσῃ ὁ κληροῦχος τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου του, τριμελὴς Ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς Προέδρου, τοῦ νεωτέρου κατὰ σειρὰν Πρωτοδίκου τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου γεωργικῆς περιφερείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὡς μελῶν, κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, δι' ἀποφάσεώς της κοινοποιουμένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον γεωργικῆς περιφερείας, δικαιοῦται νὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον, καὶ νὰ διαθέσῃ τὸν κλῆρόν του ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἐγκατοίκου τοῦ αὐτοῦ χωρίου, μετ' αἴτησιν καὶ δήλωσιν περὶ τῆς ἀκτημοσύνης του ὑποβαλλομένην εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον γεωργικῆς περιφερείας.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ αἰτοῦντες ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἔχοντες νόμιμον συμφέρον, δυνάμενοι καὶ αὐτοπροσώπως ἄνευ πληρεξουσίου νὰ παραστῶσιν.

3. Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐντὸς διμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀποφάσεώς της δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον δι' ἑτέρας ἀποφάσεώς της νὰ μειώσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της τὸν κλῆρον κληρούχου ἀποκρύψαντος ἐσκεμμένως τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν τῆς γαιοκτησίας του κατ' ἔκτασιν μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀποκρυβείσης καὶ νὰ διαθέσῃ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐπιτρέπεται δι' ἓν γεωργικὸν ἔτος διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἐνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον δι' αὐτοπροσωπον καλλιέργειαν. Δευτέραν ἄδειαν ἢ παράτασιν τῆς χορηγηθείσης διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους χορηγεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας.

Ἄρθρον 95.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ ὁπωσδήποτε διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κλήρων τῶν γεωργικῶς ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκαταστηθησομένων γηγενῶν ἢ προσφύγων.

2. Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ κλήρων τῶν δι' ἑκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκαταστηθησομένων, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταρτίσεως τῶν σχετικῶν συμβολαίων ἀγοραπωλησίας.

3. Ἐπὶ κλήρων, ὅμως, τῆς παραγράφου 2 ἐπιτρέπεται μετ' ἀναδρομικότητος ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

4. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐκποίησις τούτου, ἀλλ' εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντα καὶ μὴ λαβόντα κἂν κλῆρον ἢ ἔχοντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

5. Ἐπὶ τῶν δι' ἑκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν οὐδεμία χωρεῖ ἀπαγόρευσις ἐκποιήσεως ἢ διαθέσεως τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον μεταβιβασθέντων κτημάτων, αἱ δὲ δι' ἐπισήμων προσυμφώνων ἢ ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀγοραπωλησίαι θεωροῦνται ἰσχυραὶ καὶ ἔγκυροι ἀπὸ τῆς νομίμου αὐτῶν μεταγραφῆς.

Ὑποθήκευσις, κατάσχεσις.

Ἄρθρον 96.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, ἐπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα του κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμὸς ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

3. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατά σχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἑξῆς ἀπαιτήσεων :

α') Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως δικαστηρίου.

β') Ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὕπαρξιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2922 τῆς 27ης Ἰουλίου 1922.

Ἐκμίσθωσις ἀγραναπαυομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 97.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δύνανται νὰ ἐκμισθώνουν διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου ἐποικισμοῦ τὰς ἐν ἀγραναπαύσει ἢ πλεοναζούσας βοσκησίμους ἐκτάσεις παραχωρηθείσας αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς

ἀπαλλοτριώσεων ἢ πρωτοκόλλου γραφείου ἐποικισμοῦ εἰς κτηνοτρόφους μὴ συνεταίρους.

2. Παράτασις ἢ ἀνανέωσις τῆς μισθώσεως τῶν πλεοναζουσῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ἓν ἀκόμη ἔτος.

Χρῆσις ὑπὸ μὴ συνεταίρων ἐπὶ κοινῆς βοσκῆς.

Ἄρθρον 98.

1. Ἐπὶ τῆς κοινῆς βοσκῆς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιοῦνται χρήσεως ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν συνεταίρων οἱ τυχὸν μὴ ἀποκαθιστάμενοι ἕνεκα ἐπαρκείας ἰδιοκτήτων γαιῶν (μικροϊδιοκτῆται) καλλιεργηταί, κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου, στερούμενοι ἑτέρων ἐπαρκῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, ἔναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ καταβλητέας αὐτῷ ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων δόσεων.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη κτημάτων.

Ἄρθρον 99.

Ἂν κληροῦχος τις ἀποθάνῃ, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται οἱ κατὰ τὸ ἰσχῦον ἀστικὸν δίκαιον νόμιμοι αὐτοῦ κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένην ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην τὴν ἔκτασιν πρὸς δύο πλήρεις γεωργικοὺς κλήρους.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἢ κλῆρον ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἐλάσσονα δύο πλήρων κλήρων κληρονομοῦσι μέχρι συμπληρώσεως αὐτῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγάμους κληρονόμους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου ἢ κινητῆς περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς, αἱ ἄνευ τέκνων χῆραι κληρονόμοι, καίτοι δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαταστάσεως, κληρονομοῦσι μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, τὰ δὲ θήλεα ἐνήλικα τέκνα ἐφόσον αὐτὰ ἢ ὁ σύζυγός των δὲν κέκτηνται πλήρη γεωργικὸν κλῆρον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοιούτου.

Ἀφάνεια κληρούχου.

Ἄρθρον 100.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τριετὴς ἀπουσία τῶν στρατευθέντων κληρούχων, ἐὰν οἱ ἀπουσιάζοντες δὲν ἔχουσιν ἔκτοτε δείξει σημεῖα ὑπάρξεως, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ θανάτου των, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κηρύξεως αὐτῶν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς ἀφάνειαν.

Ἄρθρον 101.

Κλῆροι κηρυσσομένων ἐκπτώτων κληρούχων ἢ παραιτουμένων ὁλικῶς ἢ μερικῶς εἴτε ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἀδιάθετοι παραχωροῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα.

Ἄρθρον 101 α.

1. Ἀφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ διανομῶν ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τοῦ κυροῦντος τὴν διανομὴν δὲν ἐπιτρέπεται διάθεσις κλήρων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

2. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν οἱ κάτω τῶν 60 στρεμμάτων διαθέσιμοι κλῆροι διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 92, 93 καὶ 101 ὁλόκληροι εἰς ἄλλους δικαιουμένους· οἱ ἄνω τῶν 60 στρεμμάτων δύνανται νὰ διατίθενται καὶ διὰ κατατμήσεως οὐχὶ ὅμως εἰς ἰδανικὰς μερίδας.

3. Εἶναι ἄκυροι ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι ἐφεξῆς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων. Ἐπίσης ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν εἶνε ἄκυροι ἐὰν κατὰ τὴν ἔκδοσίν των αἱ ἁρμόδιαι Ἐπιτροπαὶ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει των τὰ διαγράμματα τῶν ὑπὸ διάθεσιν κλήρων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92, 93 94, 95 καὶ 101 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων.

Ε') Ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως. Ἔκδοσις καὶ ὀνομαστικὴ ἀξία ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 102.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων εἶναι ἀνώνυμοι καὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατόν, δύνανται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τίτλους μιᾶς, δέκα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

3. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εἰς σειρὰς ἐξ εἴκοσι πέντε ἢ πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἑκάστης.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις προσωρινῶν τοιούτων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 103.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως φέρουσι ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ ἐφεξῆς τόκον 8 ο)ο ἐτησίως πληρωτέον δι' ἐξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

2. Τὰ τοκομερίδια δὲν ὑπόκεινται εἰς οἱανδήποτε κατάσχεσιν.

3. Ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀξίας αὐτῶν γενήσεται διὰ κληρώσεως ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης σειρᾶς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδοθησομένου, τοκοχρεωλυτικοῦ πίνακος.

4. Διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν κληρώσεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

5. Ἐπίσης διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κανονισθήσονται τὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

6. Τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ πρὸς πληρωμὴν φόρων, παραγράφονται δὲ ἀμφότεραι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέαι.

Ἀσφάλεια ὁμολογιῶν. Ὑπεγγυότης ἐσόδων.

Ἄρθρον 104.

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε τόκου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν κληρουμένων κατ' ἔτος ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ εἰσπράξεις, ἃς τὸ Δημόσιον θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἵτινες καὶ λογίζονται ὡς παρακαταθήκη ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι, ἄλλας ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ὡς καὶ πᾶς συμψηφισμός.

2. Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἔναντι τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν, τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁρισθέντων, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ κατατίθηται ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς τεταγμένης δι' αὐτὴν ἡμέρας τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ ἀναλαβούσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν τραπέζῃ.

4. Παρελθούσης τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, διατελοῦσιν ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπέγγυοι αἱ ἐκ τοῦ φόρου τῆς γεωρ-

γικῆς παραγωγῆς καὶ οἱ ἔγγειοι ἐν γένει φόροι καὶ εἰσπράξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Συμπληρωθέντος τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς διετίας ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἡ ὑπεγγυότης παύει καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας.

Ἄρθρον 105.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ ἱδρυθησομένης Γεωργικῆς ἢ Κτηματικῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς ἡ Τράπεζα ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ 2 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκχωρουμένων ὁριστικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμολογιῶν προσόδων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ Τραπέζης ὑφισταμένης ἢ ἱδρυθησομένης ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς αὕτη νὰ ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου τῶν ὁμολογιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τὸ ἥμισυ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς μέρος τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου. Πρὸς τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον ὀργανισμὸν θέλουσι παραχωρηθῇ προνομιακῶς ἐκτάσεις γαιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐκμετάλλευσις ὡρισμένων ἀποστραγγιστικῶν, ἀρδευτικῶν, ἢ ἄλλων ἔργων γεωργικῶν, ἔν τε τῇ Νέᾳ καὶ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τρόπος καταβολῆς ὁμολογιῶν. Παραγραφή.

Ἄρθρον 106.

1. Οἱ ταμίαι ἐξοφλοῦντες τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τακτικῆς ἀποδείξεως τῶν δικαιούχων, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, παραδίδουσιν αὐτοῖς ἴσης ἀξίας ὁμολογίας, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἰσάγουσιν ἀμέσως δι' ἐκδόσεως τακτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «προϊὸν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως ἔτους.....»

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πληρωτέον τοῖς δικαιούχοις ποσὸν ἀφίνει καὶ κλάσματα χρηματικά, μὴ καλυπτόμενα ὑπὸ ἀκεραίας ὁμολογίας, θέλουσι καταβάλλεσθαι ταῦτα τοῖς δικαιούχοις εἰς μετρητά.

Ἄρθρον 107.

1. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε νομικὸν ἢ πραγματικὸν κώλυμα, ἀναγόμενον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἡ ἐξόφλησις τοῦ ἐντάλματος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, ἐξοφλεῖται τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ταμίου δι' ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἐπὶ συμψηφισμῷ, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἰς ὁμολογίας, ἐκδιδομένου τοῦ προσήκοντος γραμματίου παρακαθήκης αὐτουσίου ἢ καὶ κοινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἐπίσης κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατεθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον.

3. Ἡ κατὰ τὴν 2. παράγραφον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστωμένη παρακαταθήκη ὑπόκειται εἰς πενταετῆ παραγραφήν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠδύνατο νὰ ἀναληφθῇ.

Πλεονεκτήματα ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 108.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καὶ :

α') Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὁσάκις κηδεμὼν ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖράς του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὁσάκις ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεών των.

3. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν :

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαροὺφ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

Πληρωμὴ δανειστῶν δι' ὁμολογιῶν, Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 109.

1. Ὁσάκις ἡ ἀποζημίωσις καταβάλεται εἰς ὁμολογίας αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν ἐνυποθήκων ἢ μὴ πληρώνονται εἰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

3. Τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ αὐτοῦ τοῦ συνθετικοῦ.

4. Ἐνυπόθηκοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματα τῆς εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεώς των, πληρώνονται ἐπίσης εἰς ὁμολογίας συνοδευομένας ὑπὸ τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν, ἀρχομένων ἀφ' ἧς ἄρχονται καὶ τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἃς λαμβάνουν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 110.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐκδίδονται ὑπὸ τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφεται ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη κατ' ἔτος πίστωσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν τίτλων, ἥτις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

ΣΤ') Ἐκμίσθωσις δημοσίων καὶ ἄλλων κτημάτων πρὸς συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 111.

1. Ἀγροτικὰ κτήματα παντὸς εἴδους, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαλελυμένας Μονὰς ἢ φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα ἢ ἐν γένει εἰς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ ἐκμισθῶνται καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας πρὸς συνεταιρισμούς, συνιστωμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ συνεταιρισμῶν ἢ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαλύῃ τὰς ὡρισταμένας ἢ συναφθησομένας μισθώσεις καὶ νὰ ἐκμισθῇ ἀπ' εὐθείας τὰ ὡς ἄνω κτήματα εἰς συνεταιρισμούς.

3. Κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποι-

κισμοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ δικαιωθῶσι τῆς μισθώσεως καὶ ἄλλα πρόσωπα ὑποχρεωτικῶς ἐγγραφόμενα εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἢ καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς μισθώσεως μέλη τινὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων.

4. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ διαλύῃ τὴν γενομένην μίσθωσιν, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ συνεταιρισμὸς ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις αὐτοῦ. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἔχει ὁ Ὑπουργὸς καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας πρὸς συνεταιρισμοὺς τοιαύτας ἐκμισθώσεις.

Ἄρθρον 112.

1. Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ὡς καὶ οἱ ὅροι, ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συναφθεῖσα διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅρους τῆς μισθώσεως τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰ ὡς ἄνω νομικὰ πρόσωπα, ὑποχρεουμένων νὰ παραδώσωσι τὸ μίσθιον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

3. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἡ τυχὸν καταβλητέα εἰς τὸν ὑπάρχοντα μισθωτὴν ἀποζημίωσις, ἣν καταβάλλει ὁ μισθὼν τὸ κτῆμα συνεταιρισμός. Πάντως ὅμως δὲν ὀφείλεται ἀποζημίωσις, εἰ μὴ διὰ θετικὴν τοῦ μισθωτοῦ ζημίαν, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 γενομένων ἤδη μισθώσεων.

4. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτημάτων, ὧν ἡ διαχείρισις ὑπόκειται εἰς τὴν Ἐποπτείαν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μετέχει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ζ΄) Ἐκούσιαι μεταβιβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων ὑπὸ Νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 113.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Μονὰς καὶ ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ στερούμενα εἴτε ἐκ τοῦ νόμου, εἴτε ἐκ συμβάσεως ἢ καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης δικαιοπραξίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως ἢ τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἀγροκτημάτων, νὰ προβαίνωσιν εἰς συμφωνίας πωλήσεως τοιούτων κτημάτων πρὸς καλλιεργητὰς ὑποκειμένας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρχῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων τελεῖ ἡ διαχείρισις τῶν προσώπων τούτων.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας παρέχει τὴν ἄδειαν πρὸς σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας ἢ κυροῖ τὴν συναφθεῖσαν ἤδη τοιαύτην.

Η΄) Παραχώρησις κλήρων εἰς ἐθνικοὺς ἀγωνιστάς.

Ἄρθρον 114.

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες ὡς ὁπλῖται τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ, ὡς καὶ οἱ διαπρέψαντες κατὰ τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ λαμβάνοντες τὸ ἀριστεῖον ἀνδρείας δικαιοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν των νὰ ζητήσωσι νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἄνευ πληρωμῆς τινός, κλῆρος γεωργικὸς ἢ ἐπαγγελματικός, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 115 καὶ 116 τοῦ παρόντος.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὴν χήραν ἢ τοὺς γονεῖς του, ἂν εἶναι ἄποροι.

3. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐκ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, προτιμωμένης κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς τοποθεσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποδείξει ὁ αἰτῶν.

Ἄρθρον 115.

1. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιγράφοντος ἐν δυνατῇ ἀκριβείᾳ τὰ σύνορα, τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, περιέχοντος καὶ πρόχειρον τοὐλάχιστον διάγραμμα αὐτῆς.

2. Τὸ παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τῶν μεταγραφῶν ἄνευ πληρωμῆς τέλους, ἢ ἐνσήμου ἢ δικαιώματος.

3. Ἐὰν ὁ ἄμεσος ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν εἶναι ἐφικτός, ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωρητήριον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὁριστικοῦ.

4. Ὁ δυνάμει προσωρινοῦ παραχωρητηρίου κατέχων ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγὰς τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 116.

1. Οἱ πρὸς οὓς γίνεται ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐντὸς ἑξαμήνου εἰς τὰ παραχωρούμενα κτήματα νὰ κατοικῶσι μονίμως ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀνάπηροι.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐκποίησις ὡς καὶ πᾶσα ἐκμίσθωσις τοῦ κτήματος εἴτε ἐπὶ χρήμασιν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος καὶ πᾶσα ἐν γένει συμφωνία τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος παρὰ τρίτου.

3. Ἄδεια πρὸς ἐκμίσθωσιν χορηγεῖται εἰς περίπτωσιν σωματικῆς ἀνικανότητος πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐκμετάλλευσιν.

4. Ἡ παράβασις οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅρων βεβαιοῦται διοικητικῶς, χορηγεῖ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς διαλύσεως τῆς παραχωρήσεως. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πᾶς κάτοχος ἐκ τοῦ κτήματος.

Θ΄) Ἀπαγόρευσις μεταβολῆς ἀγροτικῶν σχέσεων.

Ἄρθρον 117.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβολὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ καὶ ἀντισπόρῳ, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐτοῖς πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἔξωσις τῶν καλλιεργητῶν τούτων ἐκτός: α΄) ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφος συμφωνία περὶ παραιτήσεως τοῦ καλλιεργητικοῦ δικαιώματος, ἢ β΄) ἂν ὁ καλλιεργητὴς προβῇ εἰς κλοπὴν πραγμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, τιμωρηθεῖσαν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ παραλείψῃ ἐκ προθέσεως τὴν καλλιέργειαν, καὶ γ΄) ἂν ὁ αὐτὸς καλλιεργητὴς κέκτηται ἐκτασιν ἐπαρκῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ προσωρινὴ ῥύθμισις πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΝΖ΄ (1911), ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ΓΩΝϚ΄ (1911), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Ἡ ἐκουσία μεταβίβασις ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των ἐπιφέρει μεταβολὴν τῆς ὑφισταμένης σχέσεως καὶ περιορισμὸν τῶν καλλιεργούντων καλιεργητῶν τῶν μὴ μετεχόντων τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ἐπὶ ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὅρον γεωργικὸν κλῆρον τῆς περιφερείας.

Ι΄) Πειθαρχικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 118.

Κατὰ δημοσίων λειτουργῶν.

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ 2, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

3. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προ-

ἱστάμενον τοῦ συνεργείου, προτάσει του Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 56 καὶ 57 τοῦ παρόντος ὁριζομένων διατυπώσεων.

Κατὰ συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Ἄρθρον 119.

1. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδ. 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς, ἀρνούμενα ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνωστοποιήσεις πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἴδη.

2. Κληροῦχοι ἢ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως, παρεμβάλλοντες ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐπιτροπῶν ἢ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ἢ πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλοντες δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τοῦ συνεταιρισμοῦ, διώκονται, τῇ ἐγκλήσσει τοῦ ἁρμοδίου γραφείου, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατ' ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται καὶ ποινὴ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 120.

1. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα αἱ μὲν καλλιεργούμεναι ἐπ' ἐμφυτεύσει γαῖαι παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν, αἱ δὲ καλλιεργούμεναι κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάσταινα) εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν νομεῖς (μπασταινούχους). Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ κλῆρος συμπληροῦται μόνον δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων εἰς τ. αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα πρὸς ἐπάρκειαν.

2. Ἡ ἐκ τοῦ κτήματος ἀποδημία τοῦ κληρονομικοῦ νομέως, μακρὰ ἢ βραχεῖα, συνεχὴς ἢ κατὰ διαλείμματα, δὲν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπὶ τῶν μπασταινουχικῶν γαιῶν ἐφ' ὅσον αὗται καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του ἢ μελῶν αὐτῆς ἢ τρίτων καὶ ἐργατῶν.

3. Εἰς τοὺς κληρονομικοὺς νομεῖς (μπασταινούχους) μὴ καλλιεργοῦντας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των παραχωρεῖται ἐκ τῆς μπασταίνης αὐτῶν μόνον ἡ οἰκία ἢ ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς μετὰ παραρτημάτων χῶρος καὶ ἔκτασις οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δέκα στρεμμάτων, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι μέλη τῶν ἀγροτικῶν Συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶσται αὐτῶν, ἐφόσον δὲν παραμένουσιν εἰς τὸ ἀγρόκτημα.

4. Τηροῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ γαιῶν μπασταινουχικῶν αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προβλέπουν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ κλήρου, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ἐπὶ μπασταίνης, ἧς οὐχ' ἧττον ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας γαιῶν τοῦ κτήματος καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει αὕτη ἐν συνόλῳ τὰ πεντήκοντα στρέμματα.

Ἄρθρον 121.

1. Εἰς τὰ ἐν Ἠπείρῳ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁ κλῆρος δύναται νὰ εἶναι οὐ μόνον κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ἄνισος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

2. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου αἱ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καταλειπόμεναι ἐκτάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν καλλιεργησίμων βοσκοτόπων τοῦ κτήματος καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων ἢ μὴ ἐπαρκούντων, δὲν καταλείπονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἄρθρου τούτου, ἕνεκα τῆς μεγάλης κατατμήσεως τῶν μπασταινῶν, δύναται νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἑνώνῃ τὰ τμήματα αὐτῶν καὶ νὰ κατανέμῃ ταῦτα κατὰ τὸν νόμον, μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

4. Καλλιεργηταὶ καλλιεργοῦντες ἐπὶ κληρονομικῇ νομῇ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς κτήματα ἀποκαθίστανται πλήρως κατὰ προτίμησιν ἐν ᾧ κατοικοῦσι κτήματι.

Ἐξαγορασθεῖσαι ἐμφυτεύσεις.

Ἄρθρον 122.

1. Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ ἀμπέλων, ἐξαγορασθεῖσαι παρὰ τῶν ἐμφυτευτῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2189 διὰ συμβολαίου καὶ παραχωρηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν, παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν ἐξαγορασάντων ἐμφυτευτῶν, ὑποχρέων εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἀποκατασταθέντες ἐν Ἀττικῇ κληροῦχοι, παραχωρήσαντες διὰ συμβολαιογραφικῶν προσυμφώνων ἢ ἐγγράφων ἔκτασιν ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς δοθεισῶν γαιῶν τὸ πολὺ μέχρι δέκα στρεμμάτων πρὸς τρίτους ἀκτήμονας δι' ἐμφύτευσιν ἀμπέλων, ἐκπίπτουσι παντὸς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιώματος ἐφ' ὅσον ἔγει γίνει ὑπὸ τούτων τοιαύτη ἐμφύτευσις ἐπ' αὐτῶν καὶ ὑποκαθίστανται ὡς πρὸς τὰς ἐκτάσεις ταύτας εἰς τὰ δικαιώματά των οἱ ἐμφυτευταί, ὡσεὶ εἶχε γίνει ἀρχικῶς πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις. Ἔναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἐξακολουθοῦσιν εὐθυνόμενοι διὰ τὸ τίμημα οἱ ἀρχικοὶ κληροῦχοι, ἐφ' ὅσον εἶχε καταβληθῇ τοῦτο εἰς αὐτούς, καὶ μόνον ἐὰν τὸ τίμημα εἶναι ἀνώτερον τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος περιέρχεται τὸ ἐπὶ πλέον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

3. Ὁσάκις, εἰς συνεταιριστικοὺς κλήρους ἐγένοντο ἐμφυτεύσεις παρ' ἀκτημόνων αἱ ἐκτάσεις αὗται μέχρι δέκα στρεμμάτων κατ' ἐμφυτευτὴν παραχωροῦνται ὑποχρεωτικῶς πρὸς αὐτούς, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῷ συνεταιρισμῷ τιμήματος ἴσου κατὰ στρέμμα τῷ ὁρισθέντι ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλοτριώσεως.

Ἀναθεωρήσεις, κυρώσεις, ἀκυρώσεις, εἰδικαὶ τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 123.

Κτήματα ἢ τμήματα κτημάτων, ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ὧν τὴν νομὴν δὲν ἀπέκτησεν ὁ συνεταιρισμὸς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἕνεκα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ἀποζημιώσεων, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὑποχρεουμένης νὰ καθορίσῃ τοὺς κληρούχους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 124.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθεώρησις τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀγροκτήματος Μεγάλο Μέστι τοῦ νομοῦ Τρικκάλων προεδρικῆς ἀποφάσεως πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἐκ σφάλματος ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐν τῷ κτήματι παρεμβαλλομένας μικροϊδιοκτησίας.

2. Ἐὰν ἠτκήθη ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν θεωρεῖται αὕτη αὐτοδικαίως ἐκκληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου καὶ συνεκδικάζεται.

Ἄρθρον 125.

1. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐκδοθεῖσαι πρὸ πάσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 ὁμοίου «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κυροῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

2. Τυχὸν κηρύξεις ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 8 τοῦ Ν. Δ.

4 Σεπτεμβρίου 1924 διατυπώσεων οὐδὲν ἐλάττωμα ἢ ἀκυρότητα ἔχουσιν, ἐνστάσεις δὲ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς περὶ τούτου προβαλλόμεναι εἶνε ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 126.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Μπουχλὰρ τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν τῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Τσαμάσι» ἐκτάσεως ἥτις παραμένει εἰς τὸν ὅμορον συνεταιρισμὸν τοῦ κτήματος Σουλέτσι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ Μπουχλὰρ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν μέρος, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης.

Ἄρθρον 127.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ περιφερείας Τρικκάλων κτήματος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐξαιρεῖται τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις δυκκοσίων στρεμμάτων καθοριζομένη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς πρὸς διάθεσιν τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνοικισμῷ τούτῳ ἐπαγγελματίας, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν της.

Ἄρθρον 128.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπικυρώσῃ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει δικαιοπραξίας μεταβιβαστικὰς τῆς κυριότητος γαιῶν ἐν ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 1 α' τοῦ παρόντος, ἐφόσον αὗται ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

Ἄρθρον 129.

Τμήματα ἀγροκτημάτων κείμενα μέχρι τοῦ 1912 πέραν τῆς μεθορίου γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖνται οἱ δικαιούμενοι ἐν αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως συνοικισμοὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ γραφείου τούτου ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 130.

1. Αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων Σουφλάρια, Λαρίσης, Μεσδάνι, Δελῆ Ἰμπραήμ, Μπουλὶ καὶ Ζαΐμι Καρδίτσης, Καμπὶλ Ἀγᾶ, Ἀμάρ, Νυχτερὲμ-Κουλούρα Τυρνάβου, Ζάρκου, Δουσίκου, Βκρμπόπης, Πατουλιᾶς, Νομῆς, Μικροῦ Μέρτσι καὶ Μπάτας Τρικκάλων, Κουρφαλάκι καὶ τοῦ δημοσίου κτήματος Ἀϊδινίου Ἀλμυροῦ, Γεντσαροχωρίου καὶ Μπαιρακλῆ Φαρσάλων καὶ Ἀμοῦρι Ἐλασσόνος, Μπειλίκι, Παλαιοχῶρι, Ἐκὴμ-Βελὲς καὶ Καμινάδες, περιφερείας Καρδίτσης, Πετρόπαρος, Βοστίδι καὶ Πυργετός, περιφερείας Τρικκάλων, Τοπουζλὰρ καὶ Μοναστηριακὰ Τυρνάβου, περιφερείας Λαρίσης, Μονῆς Ξενιᾶς, περιφερείας Ἀλμυροῦ, Τσιφλικάκι, περιφερείας Δομοκοῦ, Ζαραβίνας, Κατσικᾶς καὶ Μεγάλου Μπισδουνίου περιφερείας Ἰωαννίνων, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἐπανεκδίκασις τῶν κάτωθι ἀγροκτημάτων, μπασταινουχικῶς καλλιεργουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄρτης, Γοργόμυλος, Γραμμενίτσα, Γρίμποβον, Στρεβίνα, Παντάνασσα, Σφελένικον, Ἅγιος Γεώργιος, Συκιές, Κωστάκιοι, Κεράσοβον, Στρογγύλη. Κιρκιζάτες, Κανεσοί, Γλυκόριζο, Μπουλμέτι—Ζέρβα καὶ Ραμνᾶ τῆς Πρεβέζης.

3. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἐφ' ἅπαξ συμπληρωματικὴ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων, εἰς ἀπαλλοτριωθέντα καὶ ἀγροληπτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα, ἀγροληπτῶν οἵτινες παρελήφθησαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγραφὴ γίνεται χωρὶς νὰ μειωθῇ ὁ παραχωρηθεὶς εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας ἤδη εἰς τὰ ἐν λόγῳ κτήματα κλῆρος.

4. Ἐπὶ τῶν κτημάτων Ἀνέζα, Καλογερικόν, Βρυσούλαις, Κιρκιζάταις, Πλησσοί, Καλομόδιον καὶ Κάτω-Καλεντίνη τῆς περιφερείας Ἄρτης, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦνται μπασταινουχικῶς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ σκοπῷ διαθέσεως παρ' αὐτῆς τῶν μπασταινουχικῶν γαιῶν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 131.

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν διαδικασία δὲν ὑπόκειται εἰς οἱονδήποτε τέλος.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ ἑκουσίως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

Σύμβασις μὲ Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ πληρωμὴν τιμήματος.

Ἄρθρον 132.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2922 αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1922 σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 2950, τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐφηρμόσθη ἢ ἐφαρμοσθήσεται ἡ σύμβασις αὕτη, δυναμένη νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ νέας συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀγορᾶς.

2. Ἐπίσης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ αἱ ἀπὸ 10 Μαΐου καὶ 17 Ἰουλίου 1924 συμβάσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ αἱ συναφθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2522 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν συμβάσεις.

3. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων θέλουσι τροποποιηθῇ καὶ αἱ διατάξεις τῶν κυρωσάντων τὰς συμβάσεις νόμων.

ΙΒ'. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Εἰσοδεία.

Ἄρθρον 133.

1. Ἐπὶ τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσοδεία ἀπετιμήθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολληγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν» ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 33, ἐδάφ. 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1923, αἱ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924 καὶ ἐφεξῆς. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος, τὰ καθορισθέντα ποσὰ μετὰ προσαυξήσεως 30 ο)ο ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα ἐξεδικάσθησαν μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν τοῦ γεωμόρου, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, παραχωρησάσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεώς της μὴ ἐκτιμηθείσας βοσκησίμους, αὐτοκαλλιεργουμένας ἢ ἄλλας ἐκτάσεις, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 51 ἐκτίμησις αὐτῶν καὶ καλεῖται ὁ ὑπόχρεως συνεταιρισμὸς πρὸς καταβολὴν καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἐκτάσεων τούτων

3. Ἐφ' ὧν κτημάτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 δὲν καθωρίσθη κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἀποζημίωσις διὰ τὸ γεώμορον καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 51 καὶ 52 τοῦ παρόντος

4. Ἐὰν οἱ ὁπωσδήποτε νεμηθέντες κτήματα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, κατέβαλον μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀπ' αὐθείας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ γεώμορον ἢ μίσθωμα διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος τῆς κηρύξεως, οἱ ἐκ τούτων συγκροτηθέντες ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ γεωμόρου ἢ μισθώματος διὰ τὴν ἀναφερομένην περίοδον, τὸ δὲ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος μίσθωμα ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

5. Ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ ἢ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος, ὑποχρεοῦνται νὰ συγκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος ἐξευρισκόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐν περιπτώσει βεβαιουμένης ἀδυναμίας πρὸς ἄμεσον πληρωμήν, νὰ ἐπιμερίσῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἰσχὺς νεωτέρων διατάξεων ἐπὶ ἐκκρεμῶν σχέσεων.

Ἀναδρομαί.

Ἄρθρον 134.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, θεωρουμένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων, ἐφαρμόζεται τὸ παρόν.

2. Ἐπὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων οὐδεμία ἐπέρχεται μεταβολὴ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ρητῶς ἀναφερομένων περιπτώσεων.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ὀφειλομενῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 135.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως, τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασίαν πρὸς καθορισμὸν ταύτης καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως δυνάμει τῶν νόμων 1072, 2052 καὶ 2922.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 ὁ γραμματεὺς τῶν Ἐφετῶν, παρ' οἷς ἐκκρεμεῖ ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸν νόμον 2922 μεταβιβάζει ἀμελητὶ ταύτας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

3. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἐπέλθῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 τελεσιδικία δικαστικῶν ἀποφάσεων καθορισασῶν τὴν ἀποζημίωσιν κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῶν νόμων περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος οὐδεμία ἐπιφέρουσι μεταβολὴν ἐπὶ τῶν οὕτω κεκριμένων. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν κτημάτων τοῦ ἐδαφίου τούτου καταβάλλεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 74 ἀναφερομένη προτίμησις ἀποζημιώσεως.

4. Αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρ. 1923, περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 136.

1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν, διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 τελεσιδίκως ἐκδικασθέντα ἀγροκτήματα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1924 Νομοθετ. Διατάγματος ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἤδη εἰς μετρητά, καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀπαλοτριώσεως.

2. Αἱ τυχὸν παραμείνασαι ἀνεξόφλητοι ὑποχρεώσεις τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2922 διαλυθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἔναντι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐξοφλοῦνται ἤδη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρεουμένων ἀναλόγως τῶν ἀποκατασταθέντων.

Ἄρθρον 137.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψῃ ἀγρόκτημά τι πρὸς ἐπανεκδίκασιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κατὰ τὸν κείμενον νόμον, ἐὰν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ αὐτοπροσώπως ἀποφασίσουν περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κτήματος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἀναψηλαφεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀπόφασιν περὶ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, τηρουμένων πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, ἀναθεωρεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἐκδοθείσας ἀποφάσεις αὐτῆς τὰς ἀφορώσας κτήματα ἢ τμήματα αὐτῶν κείμενα ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Πεδιάδος Θεσσαλονίκης (Φαουντέσιον) καὶ τῶν Πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας (Οὔλεν) ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ἔργων τούτων μεταβάλλονται ὁπωσδήποτε τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὁρισθέντα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναθεωροῦνται αἱ διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθεῖσαι ἢ αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου κυρούμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ε. Α. Προσφύγων.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μερικὴ ἐπανεκδίκασις κτημάτων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν συνοικισμοὶ τυχὸν μετακινηθησομένων ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας—Θράκης.

Ἄρθρον 138.

Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ κράτος προγενεστέρων διατάξεων δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ παρόν, ἐὰν αἱ εἰς ταῦτα ἐξαιρεθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὑπερβαίνωσι τὰ ἀνώτατα τιθέμενα ὅρια ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 139.

Μισθώσεις κτημάτων ἐξαγοραζομένων ἢ ἐξαγορασθέντων ἐκουσίως παρὰ συνεταιρισμῶν πρὸς γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν των, διαλύονται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 26 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 140.

1. Προκειμένης μεταβιβάσεως κυριότητος ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς πρὸς ἐκουσίαν ἀντὶ τῆς δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ἐπιτροπὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της, καθορίζει πρότερον κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τοὺς δικαιουμένους συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος καλλιεργητάς, μεθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς αἴρει τὴν ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν πρὸς σύναψιν τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας.

2. Πρόσφυγες ἢ ντόπιοι ἀκτήμονες δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως οἵτινες, ἦλθον εἰς προσυμφωνίαν μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὅλου ἢ μέρους κτήματος ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον προκαταβαλόντες εἰς τοῦτον ποσὸν ἔναντι τοῦ τιμήματος, μεταγενεστέρως δὲ ἀποκατεστάθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67

ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, δικαιοῦνται νὰ συμψηφίσωσι τὸ οὐτωσὶ προκαταβληθὲν ποσὸν πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς γεωργικοῦ κλήρου, τοῦ συνόλου τοῦ ὡς ἄνω συμψηφιζομένου ποσοῦ ἐκπίπτοντος ἐκ τῆς ὀφειλομένης τῷ ἰδιοκτήτῃ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ἐξ ἄλλων μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου σχέσεων ὀφειλαὶ ἐγγράφως ἀποδεικνυόμεναι.

3. Τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς κοινότητας, δήμους ἢ συνδέσμους κοινοτήτων, ὅσων ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, δύναται νὰ διαταχθῇ, αἰτήσει μελῶν τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ἀκτημόνων γεωργῶν, ἀνάλογος ἀπαλλοτρίωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Μέχρι δὲ ταύτης ὑποχρεωτικῶς μισθοῦνται ταῦτα εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως, μὲ μίσθωμα ἔλασσον κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Διὰ Διαταγμάτων καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐκκαθάρισις Συνεταιρισμῶν νόμου 2052.

Ἄρθρον 141.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ διορίζει ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου γραφείου ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς πεπειραμένου λογιστοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ ὑπηρετοῦντος ἐπόπτου Συνεταιρισμῶν ἢ ἐπόπτου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ, ἥτις καλεῖ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν τοῦ νόμου 2052, νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον αὐτῆς ἅπαντα τὰ διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ Συνεταιρισμοῦ, προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς τυχὸν δανειστὰς τῶν Συνεταιρισμῶν (ἐκτὸς τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου), ὅπως ἀναγγελθῶσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς αὐτήν, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν Συνεταιρισμῶν συντάσσουσα τὸν ἰσολογισμὸν καὶ πίνακα τῶν ἀξιώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἑνὸς ἑκάστου κληρούχου πρὸς τὸν Συνεταιρισμόν.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ διεύθυνσις τοῦ συνεταιρισμοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω συντασσόμενοι πίνακες καὶ ἰσολογισμοὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαινόμενον ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτοὺς διορθώσεων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν αὐτῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον συνεταιρισμόν, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν δαπανῶν δημοσιεύσεως πρὸς ἀναγγελίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τυχὸν ἄλλων ἐξόδων καταλογίζει εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐκκαθαριζομένου συνεταιρισμοῦ.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου συνεταιρισμοῦ πρὸς συλλογὴν πλειοτέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 142.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποφάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δι' ἀποφάσεώς της, ἐφάπαξ ἐκδιδομένης, δύναται νὰ διαγράψῃ τοὺς κακῶς δικαιωθέντας κλήρου ἢ νὰ ἐγγράψῃ ὡς κληρούχους καλλιεργητὰς κακῶς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντας διὰ τῆς προτέρας της ἀποφάσεως μειοῦσα ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὁρισθεῖσαν ἔκτασιν τοῦ κλήρου μετὰ εἰσήγησιν τοῦ ἁρμοδίου γραφείου γεωργικῆς περιφερείας καὶ κατόπιν αἰτήσεως καὶ δηλώσεως τῶν δικαιουμένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

ΙΓ') Ρύθμισις τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους δημοσίων γαιῶν. Μεταιροπὴ ἐξουσιάσεως εἰς κυριότητα.

Ἄρθρον 143.

1. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρουφ) ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ἀποτελούντων τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν (ἐραζὶ-ι-ἐμιριγὲ) κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (1856) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους συσχετικοὺς νόμους, παραχωρεῖται, κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα κυριότητος (ρεκαμπέ). Καταργοῦνται δὲ διὰ τὸ μέλλον πάντες οἱ νόμιμοι περιορισμοὶ καὶ οἱ ὑφιστάμενοι περὶ τὴν κληρονομίαν, τὴν κάρπωσιν, τὴν διάθεσιν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχοντα δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρουμένης κυριότητος τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν τοιούτων κτημάτων νομίμων περιορισμῶν καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον ἀνακτᾷ κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος τὸ εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἐξουσιαστὴν παραχωρημένον δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ).

3. Αἱ, κατὰ τὰ ἄνω ἐδάφια, νομικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυβερνήσεως (20 Μαΐου 1917).

4. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἀποκτᾷ τοιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ κτήματος, τὸ δὲ Δημόσιον δικαίωμα συγκυριότητος καὶ συνδιακατοχῆς κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Πρόσωπα δικαιούμενα.

Ἄρθρον 144.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν προσώπων, ἅτινα ἀποκτῶσι δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος, ὅπερ πρότερον κατείχετο ὡς δημοσία γῆ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει :

α') Οἱ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι νόμιμοι τίτλοι ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοιαῦτα ἀκίνητα μετεβιβάσθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 147 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1914, αἱ δυνάμει τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐγκύρως συντελεσθεῖσαι πράξεις μεταβιβάσεως καὶ οἱ τίτλοι τῶν δικαιοπαρόχων.

β') Οἱ ὑπὲρ τῶν πρώην ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι τίτλοι ἐὰν οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 75 τοῦ νόμου τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἰσχυσάντων πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912) ἔχοντες δικαίωμα κληρονομικὸν δὲν ἀπέκτησαν τίτλους ἐν' ὀνόματί των.

γ') Ἡ δεκαετὴς παραγραφή, ἐφόσον συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 20 καὶ 78 ἐδαφ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ Δημοσίων γαιῶν, ἐὰν συνεπληρώθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀρχικοῦ Διατάγματος (20 Μαΐου 1917). Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ὅμως τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 78 ἡ παραγραφὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει καὶ μόνον ὁ καλλιεργήσας ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γαιῶν τούτων ἀπὸ τὸ Δημόσιον κατὰ τὰ εἰδικῶς διὰ τῶν περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων τοῦ Κράτους νόμων ὁρισθησόμενα.

δ') Ἡ διετὴς παραγραφὴ τῶν εἰς πρόσφυγας παραχωρηθεισῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Διαταγμάτων τῆς 11 Τζεμαζιοὺλ Ἐβδὲλ 1305 καὶ 11 Δεκεμβρίου 1903.

Ἀπαλλαγὴ μικρᾶς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 145.

1. Εἰς γεωργοὺς κατέχοντας καὶ αὐτοκαλλιεργοῦντας γαίας, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν διακοσίων στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς, ἢ ἰδιοκτήτας φυτειῶν ἴσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως εἴτε ἡ καλλιεργουμένη ἢ πεφυτευμένη ἔκτασις ἐξουσιάζεται δυνάμει τίτλου ἢ τῆς κατὰ τὰ εἰρημένα ἄρθρα 20 καὶ 78 παραγραφῆς, εἴτε ἐξεχερσώθη ἐκ νεκρῶν γαιῶν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ αὐτῆς (ἄρθρον 102 νόμου περὶ γαιῶν) ἢ ἐκ γαιῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν (ἄρθρον 91 καὶ ἐπόμ. τοῦ αὐτοῦ νόμου).

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ σύμφωνον γνώ-

μην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, καὶ ἐπὶ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, αἵτινες μετεβλήθησαν εἰς τοιαύτας ἐντὸς τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 τριακονταετίας, ἐκ γαιῶν ἀπολύτως βαλτωδῶν ἢ ἑλωδῶν, μὴ χρησίμων οὔτε πρὸς καλλιέργειαν οὔτε πρὸς βοσκήν.

3. Τὸ ἐδάφιον 1 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παντὸς αὐτοτελοῦς κτήματος ἐκτάσεως κατωτέρας τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων.

Δικαιώματα Δημοσίου.

Ἄρθρον 146.

1. Μένουσιν ἀπαραμείωτα τὰ κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Δημόσιον δικαιώματα ἐπὶ ἐγκαταλειφθεισῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ γαιῶν.

2. Ἡ κυριότης ἐπὶ τοιούτων κτημάτων παραμένει πλήρης εἰς τὸ Δημόσιον, δικαιούμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ παρανόμως κατέχοντος διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ.

3. Τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων τὰ πηγάζοντα ἐκ διατάξεων τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν παραμένουν ἰσχυρά.

Φυτεῖαι καὶ οἰκοδομαί.

Ἄρθρον 147.

1. Ἐὰν ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ὑπάρχουν φυτεῖαι ἢ οἰκοδομαί, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 7 Ραμαζὰν 1274 ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς ἄλλο πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔχον δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἐπὶ τῆς δημοσίας γῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 136 τοῦ παρόντος δικαίωμα πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος παραχωρεῖται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐδάφους ἐπὶ μὲν φυτειῶν εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ἐπὶ δὲ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οἰκοδομήσαντα, ἂν ἡ οἰκοδομὴ εἶναι πολυτιμοτέρα τοῦ ἐδάφους. Τὸ δικαίωμα τῆς χωριστῆς ἐξουσιάσεως (τεσσαρουφ) ἀποσβέννυται, συνολοκληρούμενον πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος.

2. Ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ οἰκοδομήσας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν (τεσσαρουφ) ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ποσὸν αὐτῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ τάξῃ καὶ διορίαν, μέχρι πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν, πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ κατὰ δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

3. Διὰ τὰς γεωργικὰς οἰκίας τὰς εὑρισκομένας ἐντὸς τσιφλικίων καὶ χρησιμοποιουμένας πρὸς κατοικίαν τῶν οἰκογενειῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, τεκμαίρεται, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ᾠκοδομήθησαν ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν γονέων των, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐγεννήθη ἐν τῷ ἰδίῳ τσιφλικίῳ καὶ καλλιεργεῖ ἀπὸ μιᾶς τοὐλάχιστον γενεᾶς τοὺς ἀγροὺς τοῦ τσιφλικίου ἐπὶ μορτῇ.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κήπων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων.

Ἄρθρον 148.

Διαχείρισις.

1. Ἡ διαχείρισις ὁλοκλήρου τοῦ ἐπικοίνου κτήματος ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ μέχρι τῆς δικαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἢ τοῦ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον χωρισμοῦ τῶν ἐπικοίνων δικαιωμάτων.

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἑνὸς πέμπτου ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ νὰ διαχειρισθῇ τὸ μερίδιον τοῦτο συμφώνως μὲ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Ὁ διαχειριζόμενος τὸ ἐπίκοινον κτῆμα κάτοχος θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατὰ τὰ ἄρθρα 951 ἐπ. Πολ. Δικονομίας μεσεγγυοῦχος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον.

Διανομή. Ἐγκατάστασις γεωργῶν ἐπὶ μεριδίων Δημοσίου.

Ἄρθρον 149.

1. Ἡ διανομὴ τοῦ κοινοῦ κτήματος δύναται νὰ ζητηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1088 καὶ ἑπόμ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λαμβάνει δ' ἕκαστος ἐκ τῶν συγκυρίων τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μέρος αὐτούσιον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ εἰς τὸ Δημόσιον περιεχόμενον ἐν πέμπτον νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ ἔκτασιν κατάλληλον πρὸς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν γεωργῶν, ἄλλως τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος (ἄρθρ. 1092 ἐδάφ. 2 Πολ. Δικον.).

2. Ἐπὶ τῶν συνεπείᾳ διανομῆς περιερχομένων εἰς αὐτὸ ἐκτάσεων, τὸ Δημόσιον ἐγκαθιστᾷ κατὰ προτίμησιν γεωργούς, ἐκ τῶν εἰς τὸ διανεμηθὲν κτῆμα διαμενόντων ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ λαχὸν τῷ Δημοσίῳ μέρος, αἱ μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ αὐτῶν ὑπάρχουσαι κολληγικαὶ σχέσεις διαλύονται.

Ἄρθρον 150.

1. Τὰ δικαιώματα ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως, τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ κτημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, περιορίζονται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἰσχύι τοῦ παρόντος νόμου μόνον εἰς τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, τὰ περιερχόμενα εἰς τοὺς τέως ἐξουσιαστάς.

2. Ἂν δὲ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπεγγύου κτήματος ἡ κυριότης περιέρχεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν ἀσκοῦνται ἐφ' ὁλοκλήρου.

Καθορισμὸς εἰσοδήματος μεριδίου Δημοσίου.

Ἄρθρον 151.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν κτημάτων, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Δημόσιον εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἐτησίας προσόδου τῶν ἐπικοίνων κτημάτων.

2. Ἡ βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος ἑκάστου κτήματος, εἴτε διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μεσεγγυούχου συνιδιοκτήτου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθορισθησομένης προσωρινῆς ἀξίας τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀξία αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ παρ' ἐπιτροπῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, δι' οὗ καθορίζεται καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

3. Ὡς πρὸς τὰ δάση ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως τῆς δασικῆς νομοθεσίας.

4. Ὁ τόκος οὗτος ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (20 Μαΐου 1917).

5. Διὰ τὰ καθυστερούμενα δύναται διὰ τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος νὰ ὁρισθῇ τμηματικὴ καταβολή.

Γαῖαι δημόσιαι ἐπὶ προσθέτῳ ἐτησίῳ διηνεκεῖ μισθώματι.

Ἄρθρον 152.

1. Γαῖαι δημόσιαι (ἐραζὶ-ι ἀμιριγέ), ἐξουσιαζόμεναι ἐπὶ προσθέτῳ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβολῇ ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος (μουεττελὲ), ὑπάγονται καθ' ὅλα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους.

2. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 ἀποκτῶν τὴν πλήρη κυριότητα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ δωδεκαπλάσιον ἀκεραίου τοῦ βαρύνοντος τὸ κτῆμα ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος καὶ ἀκέραια τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 ὀφειλόμενα παλαιὰ ἐτήσια μισθώματα.

3. Τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῆς, πρώτην ὑποθήκην ἰσχύουσαν κατὰ παντὸς διαδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

4. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἔτους μετὰ ἐτησίου τόκου πρὸς 5 ο/ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας.

5. Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἀρξαμένη παραγραφὴ ἑκάστου ἐκ τῶν ἤδη ὀφειλομένων παλαιῶν μισθωμάτων λογί-

ζεται δεκαπενταετής. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη, ὑπολογιζομένων τῶν νομίμων ἀναστολῶν, δὲν ἔχει συμπληρωθῇ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917, διακόπτεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἡ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1918 νέα παραγραφὴ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ρυθμίζεται κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἀλλ' ἀπέναντι εἰδικῶν διαδόχων καὶ παντὸς τρίτου ἡ ἐκ τοῦ νόμου λανθάνουσα ὑποθήκη τοῦ ἐδαφ. 3 ἀποσβέννυται αὐτοδικαίως μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1917, ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου δὲν εἶχε γίνῃ ἐμφανὴς διὰ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

7. Τὸ Δημόσιον ἐγγράφει τὴν ὑποθήκην ταύτην δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τίτλου τῆς ἐξουσιάσεως τοῦ ὁρίζοντος τὸ πρόσθετον ἐτήσιον μίσθωμα ἢ ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος αὐτὸ ἢ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 138 ἀποκτῶντες ἄνευ ἀνταλλάγματος τὴν κυριότητα ὅλου τοῦ κτήματος ἀπαλλάσσονται καὶ πάσης πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεως βαρυνούσης κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 1 τὸ κτῆμα αὐτῶν.

9. Οἱ ἐξουσιάζοντες γαίας δημοσίας, βεβαρυμένας διὰ προσθέτου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελὲ) καὶ οἱ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄνω ἐδ. 2 διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁλοκλήρου τοῦ βεβαρυμένου κτήματος. Αἱ πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τυχὸν πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 4 δόσεις δὲν ἀποδίδονται.

Γαῖαι κοινῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 153.

Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ νόμου τῆς Ραμαζὰν 1274 (1856), ἀφιερωμένων ἐκτάσεων, δασῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀλωνοτόπων, βοσκοτόπων, ἐξακολουθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ ἀσκῶσι τὰ δικαιώματα καρπώσεως καὶ χρήσεως ὅσα πρὸς ἀτομικὴν των ὠφέλειαν παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ὁ ρηθεὶς νόμος, μέχρις ὅτου περὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοιούτων ἐκτάσεων προνοήσῃ εἰδικὸς νόμος.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 154.

1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, εἴτε διὰ τῆς ὑποβολῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως εἴτε διὰ τῆς ἐλλιποῦς ἐκ κακῆς πίστεως δηλώσεως τοῦ εἰσοδήματός του, εἴτε ἀρνούμενος νὰ χορηγήσῃ αἰτουμένας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματός του, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου, τῇ ἐγκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος μέρους ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

2. Ἡ καταβολὴ τῶν προστίμων τούτων ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος πέμπτου ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

3. Ἐπιβάλλεται ὁμοίως ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. εἰς πάντα ὅστις, ὑποχρεούμενος ἢ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν ἐκδικαζόντων τὰς δηλώσεις διαιτητῶν, ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ παράσχῃ πληροφορίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματος οἱουδήποτε κτήματος, ἤθελεν ἀρνηθῇ ἀναιτιολογήτως νὰ πράξῃ τοῦτο.

Ἄρθρον 155.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν ἢ τμήματα αὐτῆς διὰ διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων.

Ἄρθρον 156.

1. Μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του, νὰ κυροῖ πράξεις ἐπιτροπῶν διανομῶν, ἀφορώσας ἀνταλλαγὰς μικροιδιοκτησιῶν ἢ ἄλλας ἐνεργείας ἀντικειμένας εἰς ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐφ' ὅσον αὗται ἐγένοντο τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Ἐπίσης προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν νόμον 4857, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀποζημιώσεως παραχώρησιν εἰς τὸν συναινοῦντα ἰδιοκτήτην κατὰ κυριότητα κτήματος ἴσης ἀξίας ἐκ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνηκόντων καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προυπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κυροῦνται καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τῆς Ε.Α.Π. ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν γενόμεναι πράγματι ἀνταλλαγαὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσον περὶ αὐτῶν δὲν συνετάγη συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

3. Γαῖαι παρεμβαλλόμεναι ἐντὸς κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ διεσχαιραίνουσαι τὴν διανομὴν ἐπιτρέπεται συναινοῦντος τοῦ ἰδιοκτήτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀνταλλάσσωνται πρὸς κτήματα ἴσης ἀξίας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ κτηματικῇ περιοχῇ κείμενα.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατατίθενται ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς συμβολαιογράφον, ἡ περὶ τούτου δὲ συντασσομένη ἔκθεσις ἐπέχει θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου δεκτικοῦ μεταγραφῆς. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συντασσόμεναι πράξεις ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ φόρου.

Ἄρθρον 157.

Ὅπου ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἠκυρώθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, χωρεῖ αὐτοδικαίως, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, ἐπανεκδίκασις τοῦ κτήματος παρά τε τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐὰν καὶ καθ' ὅσον ἐπιβάλλεται τοιαύτη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 158.

1. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀγροτικῶν κτημάτων ὅσα ἐθίγησαν ὁπωσδήποτε, βάσει προγενεστέρων νόμων, δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δικαιουμένους στρατιωτικοῦ κλήρου, μὴ λαβόντας δὲ τοιοῦτον ἐκ παραλείψεως ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκ τῶν θιγεισῶν ὡς ἄνω ἰδιοκτησιῶν, παραχωρεῖται τοιοῦτος κλῆρος ἤδη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἡ ἄνω διάταξις ἰσχύει καὶ δι' ἰδιοκτήτας κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα ὡς καὶ δι' ἰδιοκτήτας, οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἔφεδροι ἀσχέτως ὑπηρεσίας μετώπου.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ἐξ ἀδιαιρέτου κτήματος ἀπαλλοτριωθέντος βάσει προγενεστέρων νόμων ἡ διανομὴ τῶν κλήρων ἰδιοκτησίας γίνεται ἐφεξῆς κατὰ μερίδια ἰδιοκτησίας καὶ οὐχὶ κατὰ κεφαλάς, εἰς ὅσους δὲ ἐκ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τῆς γενομένης κατ' ἀνισομοιρίαν διανομῆς ἐδόθη τυχὸν ἐλλιπὴς κλῆρος ἰδιοκτησίας, παραχωρεῖται τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν γενομένων διανομῶν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, δι' ἀποφάσεώς της, συμπληρωματικὸς τοιοῦτος ἐκ πλεονασμάτων ἢ ἀδιαθέτων κλήρων τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ἢ γειτονικῶν κτημάτων.

4. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 2 παραγράφων ἐξευρίσκεται ἐκ τῶν τυχὸν ἀδιαθέτων τοῦ συνόλου καὶ ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε πλεονασμάτων ἢ ἄλλων ἐκτάσεων τελουσῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεών της ὁρίζει ταὐτοχρόνως καὶ τὸ ποσὸν πρὸς ὁμολογίαν ἀπαλλοτριώσεως, ἃς ὁ ἰδιοκτήτης δέον νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ γαίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολογίαι δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἀτονεῖ. Ἐπάνοδος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 159.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἀποδίδωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλατριώθησαν ἐγκατέλιπον ταῦτα καὶ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦν ὁπωσδήποτε οὐδ' εἶναι δυνατὴ ἡ νόμῳ ἢ λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους διάθεσις αὐτῶν ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 160.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας αἴρεται ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἀπαλλοτρίωσις ἀγροτικῶν κτημάτων ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ αἱ αὐταὶ ἐκτάσεις ἀπαλλοτριωθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατεβλήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἡ ἀποζημίωσις καὶ δὲν ἐξεδόθησαν ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως παραχωρητήρια.

Ἐφ' ὅσον, ὅμως, κατεβλήθη πρὸς αὐτοὺς ἀποζημίωσις καὶ μετεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐπιγενομένης δι' ἄλλον σκοπὸν ἀπαλλοτριώσεως περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν συνεταιρισμόν, διατιθεμένη, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ κοινωφελεῖς τοῦ συνεταιρισμοῦ σκοπούς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μπασταινουχικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν ἐν Ἠπείρῳ.

Ἄρθρον 161.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀπαλλοτριώσεων συνερχόμεναι ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς ἐκτάσεις ἀγροκτημάτων ἃς παρεχώρησαν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὸ Κράτος δυνάμει συμβάσεων αὐτοκαλλιεργείας (Τράχωνες, Μόδι κλπ.). Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως αἱ ἐπιτροπαὶ καθορίζουν καὶ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Νόμου ἀξίαν εἰς ἣν πρέπει νὰ χρεωθοῦν αἱ ἐκτάσεις αὗται εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους

Ἄρθρον 162.

Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς, πωλοῦντες ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας, τῆς ἐγκαταστάσεώς των. τὰ ἀγοραζόμενα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ δανείου τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ Νομικῶν προσώπων τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἀροτριῶντα καὶ λοιπὰ ἐφόδια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 163.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Ἀγγελοχῶρι (Βέτσιτσα) τῆς ἐποικιστικῆς περιφερείας Βερροίας ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν ἐκτάσεως 350 στρεμμάτων κειμένης ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Ρουντίνα» ἥτις παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. πρὸς μεταφορὰν τοῦ ὁμόρου συνοικισμοῦ Ζερβοχῶρι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ποσόν, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας. Τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω τοποθεσίας παραχωρηθησόμενα τυχὸν οἰκόπεδα εἰς γηγενεῖς κληρούχους τοῦ κτήματος Ζερβοχωρίου παραχωροῦνται ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ οἰκοπέδων των.

Ἄρθρον 163α.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὁπωσδήποτε ἀπαλλοτρίωσις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐπιδικαζουσῶν νομήν, κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ πάσης περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ πρόσωπα συνεπείᾳ ἐγκαταστάσεως, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς κάτωθι.

1. Ἀσκεπῶν γαιῶν στρεμμάτων εἴκοσι κατὰ ἰδιοκτήτην.

2. Γαιῶν κεκαλυμμένων διὰ συστηματικῶν φυτειῶν στρεμμάτων πέντε κατὰ ἰδιοκτήτην.

3. Καπνοχωράφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰδικοῦ περὶ καπνοκαλλιεργείας νόμου στρεμμάτων δύο κατὰ ἰδιοκτήτην.

Ἰδιοκτῆται κεκτημένοι διάφορα εἴδη ἀγροτικῶν ἐκτάσεων δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως κατὰ σειρὰν 1) τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν, 2) φυτειῶν, 3) τῶν καπνοχωράφων. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν δὲν χωρεῖ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις. Μικρότεραι ἐκτάσεις διαφόρων εἰδῶν προστατεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου κατ' ἀναλογίαν.

Ὑφιστάμενα τυχὸν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθηκικὰ βάρη ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων δύνανται αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, μὴ ὑποκειμένης δὲ εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον, νὰ ἀρθοῦν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἔχει ἐγγραφῇ ἡ ὑποθήκη ἀσφαλίζεται δι' ὑφισταμένης ἐπὶ τυχὸν ὑπολοίπου ἢ ἄλλου κτήματος ὑποθήκης.

Κτήματα δικαιούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 164.

Αἱ διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων ἰσχύουν μόνον ὅσον ἀφορᾷ κτήματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ περιερχόμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 165.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται γεωργικῶς α') ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν, β') χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων, γ') ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως, προτασσομένων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

Ἀποκλειόμενοι ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 166.

Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποκλείονται ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ὁριζομένων.

α) Οἱ πρόσφυγες οἱ παραιτούμενοι ἢ μεταβιβάζοντες εἰς τρίτους τὸν κλῆρον των.

β') Οἱ ἐγκαταλείποντες κλῆρον παραχωρηθέντα αὐτοῖς εἰς ἄλλον συνοικισμόν.

γ΄) Οἱ πρόσφυγες οἱ ἀποκτήσαντες ἰδιόκτητον ἔκτασιν, ἐφαρμοζομένης καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 ἐδ. 4 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 167.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 165, εἰς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικὸς ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ πλὴν τοῦ ἀναγκαίου διὰ ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς χώρου, μὴ δυναμένου διὰ τὰς ἐφεξῆς γινομένας ἐγκαταστάσεις νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο στρέμματα, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν δημελοῦς γεωργικῆς οἰκογενείας. (ἀνδρόγυνον) διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας.

Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἐὰν ἕνεκα τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν, ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Χορηγεῖται προσθέτως :

α) Εἰς οἰκογενείας τριμελεῖς ἢ τετραμελεῖς, ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρισθέντος κλήρου, β) εἰς οἰκογενείας ἐκ πέντε ἕως ἑπτὰ μελῶν ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου καὶ γ) εἰς οἰκογενείας ἐξ ὀκτὼ μελῶν καὶ ἄνω ἔκτασις ἴση πρὸς ἕτερον ἕνα γεωργικὸν κλῆρον. Ἡ παρεχομένη εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

3. Προκειμένου περὶ προσφύγων ἀσκούντων εἰδικὴν καλλιέργειαν, ὡς δενδροκόμων, κηπουρῶν, πτηνοτρόφων, καὶ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165, ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς ἔκτασις δέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν συνεχὴς καὶ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρισθέντος κλήρου. Ἐν περιπτώσει προσθέτων μελῶν τῆς οἰκογενείας του χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 α προσαυξήσεων.

Ἄρθρον 168.

Οἱ ὑπερβάντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκ τῶν ἀποκαθιστωμένων, ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι πρὸς καλλιέργειαν λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 167 παράγραφος 1 κλήρου, ὁ δὲ τῆς 3 παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ τέταρτον αὐτοῦ. Ἀπὸ τοὺς λαβόντας ὅμως, ἢ λαμβάνοντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὔτος οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου.

Κλῆροι καπνεργατῶν.

Ἄρθρον 169.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος νόμου καπνεργάται γηγενεῖς ἢ πρόσφυγες, δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον παραιτοῦνται τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν πλεονεκτημάτων. Εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους χορηγεῖται ὁ διὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεως ὁρισθεὶς τυχὸν καπνικὸς κλῆρος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου μέχρις ἑνὸς τὸ πολὺ γεωργικοῦ κλήρου.

Ἐπαγγελματικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 170.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτηδευματιῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν χρησίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου, τοῦ εἰς αὐτοὺς χορηγουμένου κλήρου κανονιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 171.

1. Πρὸς κατάταξιν τῶν κληρούχων κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166, 167, 168, 169, καὶ 170, ἐξετάζεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεως προσωπικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ κατάστασις αὐτῶν.

2. Πρόσφυγες ἀποκαταστασθέντες ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. καὶ τυχόντες κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου, κατατάσσονται ὡς γεωργοί, ἀσχέτως τῆς ἀσχολίας των καὶ πρὸς ἕτερον ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τὸν παραχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινὸν κλῆρον.

3. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 169 καὶ 170 ἀποκαθισταμένων προσώπων χορηγεῖται καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν κατοικίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατέχουν τοιοῦτον ἐν τῷ συνοικισμῷ καὶ ὑπάρχουν ἀδιάθετα. Εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας χορηγεῖται προσθέτως καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ ὑπάρχουν πλεονάζοντα.

Σχολικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 172.

Παραχωρεῖται εἰς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπήν, κλῆρος μέχρι τὸ πολὺ 25 στρεμμάτων συνεχόμενος εἰ δυνατὸν καὶ ἐγγὺς τοῦ διδακτηρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου.

Οἱ παραχωρούμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ οἱ παραχωρηθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κλῆροι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας σχολικὰς Ἐπιτροπὰς ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 3 κανονιζόμενα.

Κοινοτικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 173.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται. α) Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν χρῆσιν ἀφεθεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ γαῖαι καθοριζόμεναι κατὰ τὰς παραγράφους α, γ, δ, καὶ ε τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα. β) Οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ αἱ κατάλληλοι διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑδρομύλων θέσεις (μυλότοποι) ἐξαιρέσει τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς εἰς ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, πλὴν τῶν προσφυγικῶν ὁμάδων. γ) Τὰ ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ ρυμοτομίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἀπομένοντα ἀδιάθετα οἰκόπεδα.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα, λογιζόμενα ὡς κοινοτικὸς κλῆρος, μεταβιβάζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως ἡ κυριότης καὶ ἡ νομὴ μεταβιβάζονται εἰς εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια παραχωρουμένων κτημάτων ἡ Κοινότης ἀποκτᾷ τὴν νομὴν καὶ τὴν κυριότητα ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀποφάσεως ἐπεχούσης θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος.

4. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4857 συσταθεῖσα ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποθήκη θεωρεῖται ἀποσβενυμένη ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραχωρουμένων κτημάτων, ἅμα τῇ μεταγραφῇ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν.

5. Μέχρι τῆς μεταγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ Κοινότης διαχειρίζεται καὶ καρποῦται ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει τὰ εἰς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραδοθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου αὐτῆς Δημοσίου κτήματα, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου.

6. Ἀπαιτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς κατὰ τρίτων ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων χρήσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κτημάτων μὴ ἐκχωρηθείσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, δύνανται νὰ ἐκχωρῶνται εἰς ταύτην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων χωρεῖ συμβιβασμὸς μετὰ τῶν ὀφειλετῶν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

7. Ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Κοινότητι ἢ συνοικισμῷ ἀποκατασταθέντων ἢ ἀποκαθισταμένων κληρούχων, γηγενῶν καὶ προσφύγων, δικαιοῦται νὰ βόσκῃ ἐντὸς τῆς κοινῆς βοσκῆς δωρεὰν ζῷα ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν μέχρις εἴκοσι πέντε μικρὰ καὶ τέσσαρα μεγάλα. Ἐπίσης νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν λοιπῶν κοινοχρήστων τόπων τῶν παραγρ. γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος νόμου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐκποίησις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁριστικὴ διάθεσις πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρουμένων κτημάτων καὶ ἡ ὑπὸ παντὸς μεταβολὴ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινοχρήστων γαιῶν καὶ χώρων πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐδάφιον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου οἰκοπέδων διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

9. Προκειμένου περὶ βοσκῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων τόπων ἀνηκόντων κατὰ νομὴν ἢ κυριότητα, ἐπικοίνως εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ εἰς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα (Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν) περιέρχεται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνῆκον ἰδανικὸν μερίδιον.

10. Συνοικισμὸς ἀναγνωριζόμενος εἰς Κοινότητα ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα ἅτινα ἐκέκτητο ἡ Κοινότης εἰς ἣν ὑπήγετο πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κειμένων κτημάτων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

Κατάργησις Προσφυγικῶν Ὁμάδων.

Ἄρθρον 174.

1. Αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» συσταθεῖσαι προσφυγικαὶ ὁμάδες καταργοῦνται μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνασυστάσεως αὐτῶν. Αἱ τυχὸν ἐπ' ὀνόματι τούτων δημιουργηθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τρίτων ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἀκινήτων τούτων μεταβιβάζονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

2. Αἱ ἐπ' ὀνόματι καταργουμένων προσφυγικῶν ὁμάδων ὑπάρχουσαι τυχὸν καταθέσεις χρημάτων παρὰ Τραπέζαις, ἢ ἄλλοις ὀργανισμοῖς αἱ προερχόμεναι ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, περιέρχονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας δικαιουμένας, ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτὰς ὡς κοινοτικὴν περιουσίαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἀποτύπωσις καὶ ρυμοτομία συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 175.

Τὰ ἄρθρα 60, 61, 62, 63 καὶ 64 τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Παραχώρησις οἰκημάτων.

Ἄρθρον 176.

1. Ἡ νομὴ οἰκημάτων ἀνηκόντων ἀρχικῶς εἰς ἀνταλλαγέντας μουσουλμάνους ἢ μεταναστεύσαντας βουλγάρους ἢ ὁπωσδήποτε δημοσίων καὶ κατεχομένων ὑπὸ προσφύγων ἐκ παραχωρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἄνευ ἐκδόσεως τοῦ κεκανονισμένου παραχωρητηρίου, παραχωρεῖται ὁριστικῶς εἰς τοὺς κατέχοντας, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν οἰκημάτων τούτων, ἐὰν δὲν εἶναι ὡρισμένη ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐξευρίσκεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα διὰ τὰ οἰκήματα τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ καταχωρεῖται ὡς τίμημα εἴς τε τὸ παραχωρητήριον καὶ εἰς τὴν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος βάσει ἀντιτύπου τοῦ παραχωρητηρίου ὑπογραφομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέχοντος θέσιν χρεωστικῆς ὁμολογίας.

Ὁ ἀρνούμενος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραχωρητηρίου ἀποβάλλεται διοικητικῶς τοῦ οἰκήματος.

2. Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια κείμενα εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμούς, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα. Ἀδιάθετα οἰκήματα ἐν ἐγκαταλελειμμένῃ καταστάσει δύνανται νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους μόνον πρὸς κατεδάφισιν καὶ ἀπόληψιν τῶν χρησίμων ὑλικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στεγάσεώς των ἐκτὸς ἐὰν ἀναλάβωσι οὗτοι τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐπισκευήν των.

3. Ἡ διοίκησις τῶν συνοικισμῶν, Νέον Ρύσιον (Ἀρετσοῦ Ἁλιέων), Κουρί, παραλία Σταυροῦ καὶ Ἑλληνικὸ Γλυφάδας ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ ὁποίου ὑπηρεσίαν θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ πρωτοκόλλων.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 177.

1. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐξαιρέσει τῶν δι' εἰδικὰς καλλιεργείας προοριζομένων ποιοτήτων.

2. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία μονίμων φυτειῶν εἰμὴ μόνον κατὰ τοποθεσίας καὶ κατὰ κατηγορίας ὁριζομένας μετ' ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου Γεωργικῆς περιφερείας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ διανεμομένας εἰς τοὺς κληρούχους ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὅμως μείζονος ἐκτάσεως τοῦ ὡρισμένου κλήρου.

3. Αἱ πρὸ τῆς καταμετρήσεως ὡς καὶ αἱ κατόπιν διανομῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φυτεύθεῖσαι συστηματικῶς διὰ δένδρων καὶ ἀμπέλων γαῖαι διανέμονται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ κληρουχικοῦ δικαιώματος.

4. Ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γαῖαι κατεχόμεναι ὑπὸ γηγενῶν ἢ προσφύγων, μὴ δικαιουμένων γεωργικῆς, ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης νομίμου ἐγκαταστάσεως, δυνάμει εἰδικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, διανέμονται εἰς ἄλλους δικαιούχους κλήρου.

Κύρωσις καὶ ἔγκρισις διανομῶν.

Ἄρθρον 178.

Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4857 γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κηρύσσονται ἔγκυροι. Αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τίμημα κλήρου.

Ἄρθρον 179.

1. Οἱ ἐπὶ γαιῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀποκαθιστάμενοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληροῦχοι, ὡς καὶ οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποκατασταθέντες, ὀφείλουσι τίμημα, ὅπερ ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διὰ τοῦ Νόμου 4857 ὁρισθείσας κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον ὁριζομένας τιμάς, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 4592, 4745, 4857 καὶ 5151 καὶ δι' αὐτῶν κυρωθεισῶν συμβάσεων. Τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτημάτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ἀποκατασταθέντας γηγενεῖς κληροῦχους, διεπομένους ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ Νόμου 5266 κυρωθείσης συμβάσεως.

2. Προκειμένου περὶ κτημάτων περιελθόντων ἢ περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθείσης συμβάσεως τῆς 28 Νοεμβρίου 1930 ἀναφερομένους πίνακας, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων γίνεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5151.

3. Αἱ ἐπὶ προσωρινῷ τίτλῳ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰς χρεωστικὰς μερίδας τῶν προσφύγων ἀξίαι κλήρου ἰσχύουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 4745, ὡς ἔχουν καταχωρηθῇ.

4. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν ἑκάστου συνοικισμοῦ, καθορίζεται ὁριστικῶς ἡ ἀξία ἑκάστου κλήρου, βάσει τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸν Νόμον 4857 ὁρισθείσης ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐξευρισκομένης τιμῆς κατὰ 6. στρέμμα. Οἱ σχετικοὶ πίνακες, ἐγκρινόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καταχωρίζονται εἰς τὰ οἰκεῖα μεριδολόγια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀκυρουμένης τῆς σχετικῆς προσωρινῆς χρεώσεως, τοῦ προκύπτοντος ὑπὲρ τοῦ κληρούχου πιστωτικοῦ ἢ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου, διεπομένου ὑπὸ τῶν σχετικῶν κανόνων τῶν Νόμων 4745, 4857 καὶ 5151.

5. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4857 χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομήν.

6. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγες οἱ ἐξοφλήσαντες ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβωσι μέρος τοῦ ἐξοφληθέντος ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενα, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ὀφειλέται ἐξ ἄλλης αἰτίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τὸ ὑποκατάστατον αὐτῆς Δημόσιον, ὁπότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον συμψηφίζεται πρὸς τὴν ὀφειλήν.

7. Προκειμένου περὶ προσφύγων τελούντων ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς τίμημα κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται ἡ εἰς τὴν χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος ἐγγεγραμμένη ἀξία κλήρου, ὡς ἐξόφλησις δὲ τιμήματος νοεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πρόσφυγος συμψηφιζομένη κατὰ τὸν νόμον 4745 ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως.

Ἔκπτωσις κληρούχου.

Ἄρθρον 180.

1. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτίας, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος ἀναγνωρισθεὶς ὡς τοιοῦτος δι' ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτήματος διοικουμένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐφόσον οὗτος δὲν ἐξώφλησε τὸ τίμημα τοῦ κλήρου. Προκειμένου περὶ κληρούχου ἐξοφλήσαντος καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν μέρει, τὸ τίμημα τοῦ κλήρου καὶ κηρυσσομένου ἐκπτώτου, τὸ ἐξοφληθὲν ποσὸν λογίζεται ὡς μίσθωμα τοῦ κλήρου ἐκπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ τιμήματος, ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν τετάρτων ποσοῦ συμψηφιζομένου πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους του, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου χρέους ἀποδιδομένου εἰς τὸν δικαιοῦχον.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ προσφύγων κληρούχων ἐγκαταλειψάντων ὁριστικῶς καὶ μετὰ τῆς οἰκογενείας των τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεώς των.

Ἡ ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον ἀπουσία ὡς ἄνω τοῦ κληρούχου ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ πιστοποιουμένη ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος ἀποτελεῖ τεκμήριον τῆς ὁριστικῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ.

3. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας, δύναται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὸ τυχὸν καταβληθὲν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τίμημα τοῦ κλήρου, τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ὁ κηρυσσόμενος ἔκπτωτος τοῦ κλήρου πρόσφυξ δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον οἴκημα ἐφ' ὅσον ἐξώφλησεν ὁλόκληρον τὸ τίμημα αὐτοῦ ἢ ἐφόσον ἰδίαις δαπάναις ὠκοδόμησεν ἢ ἐπεσκεύασε ριζικῶς τὸ οἴκημα.

Ἄρθρον 181.

1. Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ οἱ κατὰ τὸ ἰσχῦον ἀστικὸν δίκαιον νόμιμοι αὐτοῦ κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔτυχον κλήρου καὶ δικαιοῦνται τοιούτου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 165 καὶ ἐπέκεινα, ἢ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προερχομένην, ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην πρὸς ἔκτασιν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐλάσσονα πλήρους κλήρου κληρονομοῦν μέχρι συμπληρώσεως αὐτοῦ. Ἐλλείψει νομίμων κληρονόμων ὁ κλῆρος θεωρεῖται ἀδιάθετος. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγάμους κληρονόμους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν.

3. Ἂν πρόσφυξ κληροῦχος ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ κλῆρον ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τῶν ὑποκαταστάτων τοῦ θανόντος δικαιουμένων ν' ἀποκτήσουν τίτλον κυριότητος ἐπὶ τοῦ κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4857 καὶ τῶν σχετικῶν νόμων.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληρούχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου 1 παραγρ. β' καὶ γ' καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλείονες κληρονόμοι ἀποβιοῦντος κληρούχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας σχέσεις των, δι' ἑνὸς τῶν συγκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ ἁρμόδιος Προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

6. Κλῆρος ἐπαγόμενος διὰ κληρονομίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, θεωρεῖται βεβαρημένος διὰ τοῦ συνόλου τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ κληρονομουμένου.

7. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶς ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἰσχύουν οἱ περὶ γηγενῶν ἀκτημόνων περιορισμοὶ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ παρόντος νόμου, τῆς δεκαετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους.

Μεταβίβασις κλήρου. Παραίτησις.

Ἄρθρον 182.

1. Ὁ κληροῦχος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκχωρήσῃ τὸν κλῆρον εἰς ἕτερον πρόσωπον. Ἐπιτρέπεται οὐχ' ἧττον τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ παρόντος καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐκχώρησις τοῦ κλήρου εἰς πρόσωπον ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν οἰκογένειαν τοῦ κληρούχου, καὶ κατὰ προτίμησιν τῶν διὰ σχέσεως κληρονομικῆς ἐξ ὑδιαθέτου διαδοχῆς συνδεομένων πρὸς αὐτὸν προσώπων, καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς ἄλλο, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας σωματικῆς ἢ διανοητικῆς βλάβης, ἀφανείας, ἀσωτείας, ἐγκαθείρξεως καὶ μεταναστεύσεως τοῦ κληρούχου.

Ἐξαιρετικῶς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε πιστοποιηθῇ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς κληροῦχόν τινα γαῖαι εἶνα. ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν, ἐπιτρέπεται ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν παραχώρησις ἄλλων καταλλήλων ἐκτάσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κτίσματος ἢ οἰκοπέδου ἐφ' ὅσον ὁ ἐκδοχεὺς εἶναι ἄστεγος ἢ πρόκειται ν' ἀσκήσῃ βιοποριστικὸν ἐπιτήδευμα.

2. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ κλήρου πρόσφυγος κληρούχου ὑπαγομένου εἰς τὸν νόμον 4745 ἢ ἐξωφλήσαντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου του δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κλῆρος ἀποτελεῖται ἐκ γαιῶν ἀκαταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ ἁρμοδίου γεωπόνου.

Ἀδιάθετοι κλῆροι. Διαχείρισις.

Ἄρθρον 183.

1. Οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διοικούμενοι ἀδιάθετοι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165 καὶ ἐπίκεινα τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὀφειλομένῳ καὶ εἰσπραττομένῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5151 καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως.

2. Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς ἀντικατάστασιν γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς μικροιδιοκτήτας γεωργοὺς καὶ συμπεριληφθεισῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διανομὴν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων προσφύγων ἢ γηγενῶν παραχωρουμένης ἴσης ἐκτάσεως, ἢ ἀξίας, ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, ἢ ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ τῆς αὐτῆς κτηματικῆς περιοχῆς ἀντὶ τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως καὶ ἐφ' ὅσον οἱ στερηθέντες τῆς μικροϊδιοκτησίας των συναινοῦσιν εἰς τοῦτο.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢλαβδντα κλῆρον καὶ εἰς ἕτερον συνοικισμόν.

3. Ἡ πραγματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκαθισταμένου κληρούχου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κλήρου γίνεται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους, διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος τελεῖ ὑπὸ τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον μίσθωσιν.

4. Οἱ μεθ' ὁριστικὴν διανομὴν ἀδιάθετοι ὁπωσδήποτε κλῆροι ἐκμισθοῦνται μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαθέσεως αὐτῶν, μονοετῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4142 Γεωργικοῦ Ταμείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται, ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει.

Μίσθωσις συναφθεῖσα διὰ πλείονα χρόνον δύναται ν' ἀκυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπερβάλλοντα τὸ ἔτος χρόνον.

Ἄρθρον 184.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ ἀνασυνιστωμένην, μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ ἐκτάκτου ἢ ἡμερομισθίου τοιούτου, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ἢ τῇ Ε.Α. Προσφύγων, μετατασσομένου καὶ διαβαθμιζομένου εἰς τακτικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Προσόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Εἰς γραφεῖς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τελειοφοίτους Πανεπιστημίου λαμβάνοντας δὲ μισθὸν ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἀπονέμεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουν, μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετίας εἰς τὸν βαθμὸν γραφέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 185.

Δι' ἃ κτήματα ἐχορηγήθη ἄδεια πωλήσεως καὶ συνετάγη προσύμφωνον ἀγοραπωλησίας μετ' ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταβίβασις μέχρι τοῦδε ἐπιτρέπεται ἵνα χωρήσῃ ἡ ἐκουσία αὕτη ἀπαλλοτρίωσις, αἱρομένης τυχὸν ἀποφάσεως κηρύξεως τῶν κτημάτων τούτων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέων.

Ἀκροτελεύτιος διάταξις.

Ἄρθρον 186.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον διὰ νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Αἱ διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου ἐν τῷ συνόλῳ των κατισχύουν ὡς μεταγενέστερος εἰδικὸς νόμος πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου ἢ νομοθετικοῦ διατάγματος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ

Πίναξ ἐμφαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς τὸν Ἀγροτικὸν νόμον παραρτώμενος εἰς τὸ σημερινῆς χρονολογίας ἡμέτερον διάταγμα.

Ἄρθρον 1.: Ἄρθρον 1 ἐδ. 1 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 2.: Ἄρθρον 1 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 3.: Ἄρθρον 2 ἐδ.1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 3, 43 Ν.Δ. Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 3 καὶ 4 Νόμου 4048 καὶ ἄρθρον 1 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 4.: Ἄρθρον 3 ἐδ. 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 5.: Ἄρθρον 2 ἐδ. 6 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 14 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 6.: Ἄρθρον 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 2 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 7.: Ἄρθρον 2 ἐδ. 4 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 8.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 3 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 9.: Ἄρθρον 10 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 10.: Ἄρθρον 5 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 11.: Ἄρθρον 6 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 12.: Ἄρθρον 2 ἐδ. 13 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 13.: Ἄρθρον 7 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 14.: Ἄρθρον 13 ἐδ. 1 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 15.: Ἄρθρον 13 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 16.: Ἄρθρον 4 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 17.: Ἄρθρον 1 ἐδ. 3 Ν.Δ. 13 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 15 ἐδ. 6 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 18.: Ἄρθρον 42 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 19.: Ἄρθρον 12 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 20.: Ἄρθρον 11 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 21.: Ἄρθρον 11 ἐδ. 1 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 38, 39 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 22.: Ἄρθρον 15 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 4 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 23.: Ἄρθρον 8 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 24.: Ἄρθρον 16 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 25.: Ἄρθρον 17 Ν.Δ. 25 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 4 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 26.: Ἄρθρον 18 Ν.Δ. 14 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 5 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 5 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 27.: Ἄρθρον 19 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 28.: Ἄρθρον 14 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 6, 7, 8 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 29.: Ἄρθρον 4 ἐδ. 2 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 3 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 30.: Ἄρθρον 5 ἐδ. 1, 2, 3 καὶ 5 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν.Δ. 25 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 9 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 31.: Ἄρθρον 3 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 32.: Ἄρθρον 4 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 10 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 33. Ἄρθρον 3 ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 5 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 10 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 34.: Ἄρθρον 3 ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 4 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, καὶ ἄρθρον 11 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 35..: Ἄρθρον 21 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 36.: Ἄρθρον 21 ἐδ. 3 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 37.: Ἄρθρον 5 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρ-22 Ν.Δ. Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 38.: Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρον 7 ἐδ. 3 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἄρθρον 39.: Ἄρθρον 10 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 25 ἐδ. 1 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 40.: Ἄρθρον 25 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 41.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 2 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 1 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 42.: Ἄρθρον 6 ἐδ. 1 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 25 ἐδ. 3 καὶ 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 12, 12α Νόμου 5496.

Ἄρθρον 43.: Ἄρθρον 13 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 44.: Ἄρθρον 29 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 3 Ν.Δ. 28 Μαρτίου 1923 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 7, 8 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 14 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 45.: Ἄρθρον 29 ἐδ. 3, 4 καὶ 5 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 23 ἐδ. 1 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, καὶ ἄρθρον 15 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 46.: Ἄρθρον 29 ἐδ. 6, 7, 8 καὶ 9 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 23 ἐδ. 2 Ν.Δ. τῆς 24 Νοεμβρίου 1925, καὶ ἄρθρον 15 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 47.: Ἄρθρον 8 ἐδ. 1, 2 καὶ 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 26 ἐδ. 1 , Α Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925. καὶ ἄρθρον 26 ἐδ. 1, 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 49.: Ἄρθρον 26 ἐδ. 5 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 8 ἐδ. 5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 50.: Ἄρθρον 27 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθον 51.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 2 καὶ 4 Ν.Δ. Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 28 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 52.: Ἄρθρον 16 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 53.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 6 καὶ 7 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 29 ἐδ. 3 καὶ 5 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 54.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 10 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 55.: Ἄρθρον 11 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρον 5 ἐδ. 3 καὶ ἐδ. 5 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 29 ἐδ. 6 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 56.: Ἄρθρον 14 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 57.: Ἄρθρον 14 ἐδ. 3, 5 καὶ 6 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 ἐδ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 58.: Ἄρθρον 35 ἐδ. 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 59.: Ἄρθρον 10 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 60.: Ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 61.: Ἄρθρον 2 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 62.: Ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 63.: Ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 64.: Ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 65.: Ἄρθρον 11 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 11 Ν.Δ. Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 1 Ν.Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 66.: Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 12 ἐδ. 3 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἄρθρον 67.: Ἄρθρον 13 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 31 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 17, 42 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 68.: Ἄρθρον 31 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 6 ἐδ. 2 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 18 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 69.: Ἄρθρον 8 ἐδ. 2, 3 καὶ 4 Ν.Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923 ἄρθρον 2 Ν.Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923.

Ἄρθρον 70.: Ἄρθρον 30 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 71.: Ἄρθρον 5 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923.

Ἄρθρον 72.: Ἄρθρον 7 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923.

Ἄρθρον 73.: Ἄρθρον 15 ἐδ. 1 ἕως 5 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 74.: Ἄρθρον 20 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 75.: Ἄρθρον 14 ἐδ. 5 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἄρθρον 76.: Ἄρθρον 27 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. 2922, ἄρθρον 12 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923, καὶ ἄρθρον 21 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 77.: Ἄρθρον 29 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 78.: Ἄρθρον 12 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923, ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 79.: Ἄρθρον 1 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 19 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 80.: Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 81.: Ἄρθρον 1 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 82.: Ἄρθρον 16 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 83.: Ἄρθρον 20 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 84.: Ἄρθρον 22 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 43 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 85.: Ἄρθρον 9 ἐδ. 4 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 86.: Ἄρθρον 17 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 87.: Ἄρθρον 17 ἐδ. 3 καὶ 4 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 21 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 88.: Ἄρθρον 18 ἐδ. 1, 2 καὶ 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 22 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 89.: Ἄρθρον 18 ἐδ. 4, 5 καὶ 6 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 33 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 20 Ν.Δ. 30 Ἰανουαρίου 1926 καὶ ἄρθ. 23 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 90.: Ἄρθρον 2 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρα 24, 40 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 90.: Ἄρθρον 2 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρα 24, 40 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 91.: Ἄρθρον 25 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 92.: Ἄρθρον 26 Νόμου 5496.

Ἄρθρον 93.: Ἄρθρον 27 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 94.: Ἄρθρον 28 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 95.: Ἄρθρον 28 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 96.: Ἄρθρον 36 Ν. 2922.
Ἄρθρον 97.: Ἄρθρον 32 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 98.: Ἄρθρον 32 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 99.: Ἄρθρον 28 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 100.: Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 101.: Ἄρθρον 29 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 101α.: Ἄρθρον 30 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 102.: Ἄρθρον 22 καὶ 26 ἐδ. 2 Ν.Δ. Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 103.: Ἄρθρον 23 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 33 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 104.: Ἄρθρον 24 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 105.: Ἄρθρον 25 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 106.: Ἄρθρον 27 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 107.: Ἄρθρον 45 Ν. 2052.
Ἄρθρον 108.: Ἄρθρον 28 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 109.: Ἄρθρον 46 ἐδ. 4 Ν. 2052 ἄρθρον 26 ἐδ. 1 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 19 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 31 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 110.: Ἄρθρον 43 Ν. 2052.
Ἄρθρον 111.: Ἄρθρον 32 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρ. 1923. ἄρθρον 36 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 112.: Ἄρθρον 32 ἐδ. 3, 4 καὶ 5 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρ. 1923.
Ἄρθρον 113.: Ἄρθρον 31 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 114.: Ἄρθρον 39 Ν. 2922.
Ἄρθρον 115.: Ἄρθρον 40 Ν. 2922.
Ἄρθρον 116.: Ἄρθρον 41 Ν. 2922.
Ἄρθρον 117.: Ἄρθρον 33 Ν.Δ. 4Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 37 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 118.: Ἄρθρον 38 ἐδ. 1 καὶ ἄρθρον 14 ἐδ. 4 Ν. 2922.
Ἄρθρον 119.: Ἄρθρον 38 ἐδ. 3 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 12 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1922.
Ἄρθρον 120.: Ἄρθρον 1 Νόμου 4048.
Ἄρθρον 121.: Ἄρθρον 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 38 ἐδ. 5, 6 καὶ 7 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 122.: Ἄρθρον 24 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 32 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 123.: Ἄρθρον 14 ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 9 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923.
Ἄρθρον 124.: Ἄρθρον 14 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923.
Ἄρθρον 125.: Ἄρθρον 9 Ν.Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923, καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 3 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 126.: Ἄρθρον 15 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923.
Ἄρθρον 127.: Ἄρθρον 6 Ν.Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 128.: Ἄρθρον 36 ἐδ. 6 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 129.: Ἄρθρον 8 ἐδ. 1 Ν.Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923.
Ἄρθρον 130.: Ἄρθρον 31 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924. ἄρθρον 40 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 2 Νόμου 4048 καὶ ἄρθρα 33, 41 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 131.: Ἄρθρον 32 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 132.: Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 19 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 133.: Ἄρθρον.... Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 134.: Ἄρθρον 25 καὶ ἄρθρον 23 ἐδ. 1 καὶ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 135.: Ἄρθρον 23 ἐδ. 3 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 136.: Ἄρθρον 39 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 137.: Ἄρθρον 40 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 34 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 138.: Ἄρθρον 36 ἐδ. 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 139.: Ἄρθρον 32 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 140.: Ἄρθρον 37 ἐδ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 35 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 141.: Ἄρθρον 30 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 142.: Ἄρθρον 36 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 143.: Ἄρθρον 49 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 144.: Ἄρθρον 50 Ν. 2052.
Ἄρθρον 145.: Ἄρθρον 51 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 34 ἐδ. 1 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 146.: Ἄρθρον 52 Ν. 2052.
Ἄρθρον 147.: Ἄρθρον 53 Ν. 2052.
Ἄρθρον 148.: Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 149.: Ἄρθρον 55 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 150.: Ἄρθρον 57 Ν. 2052.
Ἄρθρον 151.: Ἄρθρον 34 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 152.: Ἄρθρον 63 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 153.: Ἄρθρον 64 Ν. 2052.
Ἄρθρον 154.: Ἄρθρον 60 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 34 ἐδ. 4 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 155.: Ἄρθρον 35 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 37 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 156.: Ἄρθρον 37 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 157.: » » » »
Ἄρθρον 158.: » » » »
Ἄρθρον 159.: » » » »
Ἄρθρον 160.: » » » »
Ἄρθρον 161.: » » » »
Ἄρθρον 162.: » » » »
Ἄρθρον 163.: » » » »
Ἄρθρον 163α.: » » » »
Ἄρθρον 164.: Ἄρθρον 44 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 165.: » » » »
Ἄρθρον 166.: » » » »
Ἄρθρον 167.: » » » »
Ἄρθρον 168.: » » » »
Ἄρθρον 169.: » » » »
Ἄρθρον 170.: » » » »
Ἄρθρον 171.: » » » »
Ἄρθρον 172.: » » » »
Ἄρθρον 173.: » » » »
Ἄρθρον 174.: » » » »
Ἄρθρον 175.: » » » »
Ἄρθρον 176.: » » » »
Ἄρθρον 177.: » » » »
Ἄρθρον 178.: » » » »
Ἄρθρον 179.: » » » »
Ἄρθρον 180.: » » » »
Ἄρθρον 181.: » » » »
Ἄρθρον 182.: » » » »
Ἄρθρον 183: » » » »
Ἄρθρον 184.: Ἄρθρον 45 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 185.: Ἄρθρον 45α Νόμου 5496.
Ἄρθρον 186.: Ἄρθρον 46 Νόμου 5496.
Ἄρθρον 187.: Ἄρθρον 47 Νόμου 5496.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ